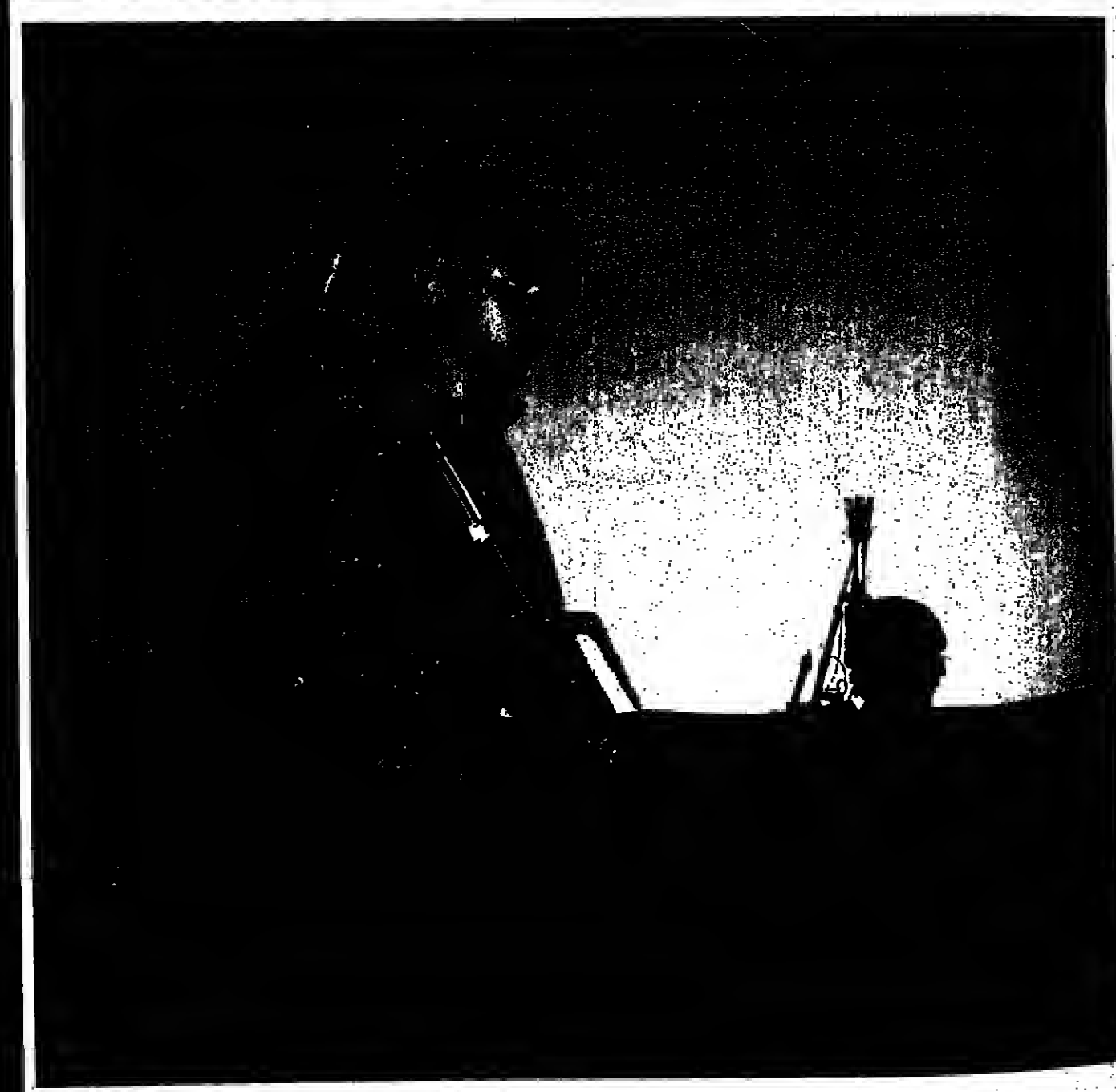

סופה

מעריב

ה' באדר, תשמ"ז 6.3.1987

רמטכ"לים בשנות 2,000

פנחס אפשטיין, שטן מול עיניו מהפכני "טעמון", ברגל שמאל
ההגדה לבית סקריאבין פול גולדמן, צייד בודד הוא צלם העתונות
יהלומים גנובים בקרמלין מאיר פעיל, שטח פרטי שיער, ביזנס

הרומן של יעם אנינה

אנינה

הרומן של יעם אנינה

אנינה, אי אפשר שלא לחתואה בה
חית מיקוטית ומעדרת, סגור
ומענינה כל-כך.
אנינה, מסתה בחמישה טעמים:
טבעי, סלמון, שום, סלסל, סקאן.
אנינה, שומרת על טעמה חמורת
לאורך זמן.
רומן חדש לאנינה הטעם.
אנינה בבית שמנת אמיתית
ומעדרת.

טנא נגה טעם של מחלבה קטנה.

ספר

איזה יצהר יש ציך על המדר?

מלחם של נוער

לכל אחד בבית יש יצהר.
זה נהדר!

זו בטוח. גם אצלך בבית, כמו במאות אלפי בתים אחרים ומצאים המוצרים המעולים של יצהר. ספרי לך באיזה יצהר משתמשים אצלך בבית. ו... תוכלי לזכות בפרס נהדר!

★ **הזכרתי דייקנס סופר קורה**
★ **5 טיפות לרדום**
★ **ואירוח במלון לשבוע ימים**
★ **כולל כל הציוד**
★ **15 טופי שבוע חמישי**
★ **במלון 4 כוכבים באילת**
★ **100 מנצח רחצה יפהפיה**
★ **1000 חבילות שי**
★ **המבחר מוצרי יצהר.**

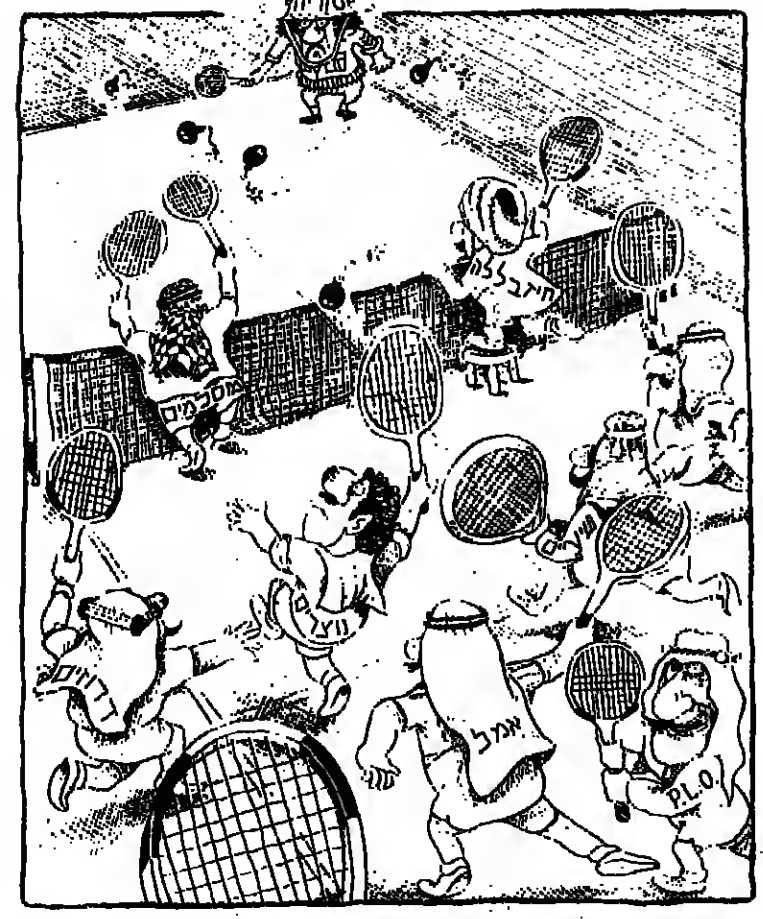
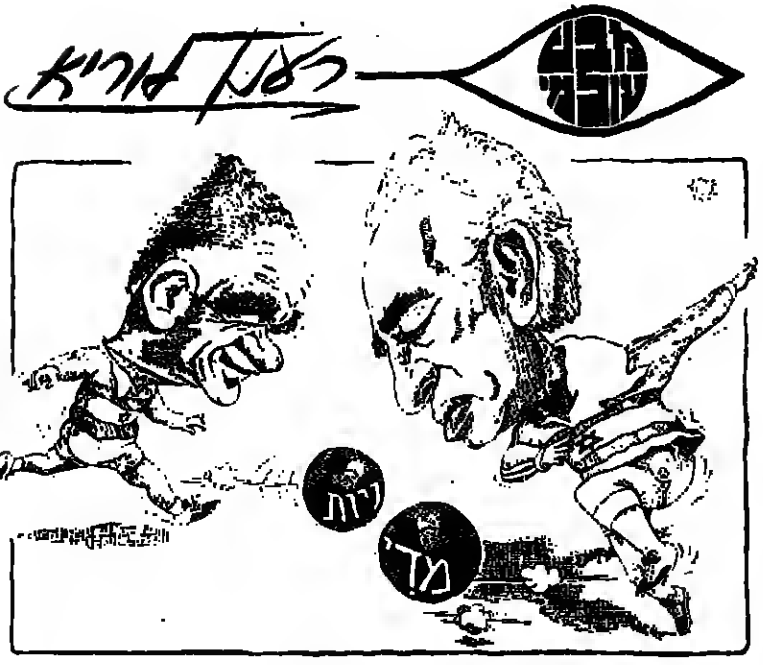
אין משתתפים פשוט מאוד.
ספרי לך איזה מוצר של יצהר נמצא אצלך על המדף והיכן נקנה. מלאי את כל הפרטים למי תחלשי המצורף ושליחי אל "מבצע יצהר", ת.ד. 1736, תל אביב (אין צורך להשתמש בתלוש עכמו).
ההגרלה תתקיים ב-30.4.87 בבית יצהר בנוכחות נציג משרד הפרסום דודא חשבון מסמך.
ובנשלי נציג חברת יצהר ימריע את הנוכחים ב-21 הפרטים הגדולים בביתם... אם יימצאו בבית למחות 10 מוצרים שונים של יצהר - יקבל הזוכה בו במקום פרס נוסף - 1000 ש"ח במזומן.
על מנת להיזקק את סיכויי הזכייה רחוק לשלוח פוסט מועט. אין לשלוח יותר מ-10 פוסט אחד במעטפת. אין לשלוח פוסטים את אותו המוצר. תקנון המבצע נמצא במסמך המצורף בחינם.
השתתפות במבצע אסומה על עובדי יצהר ופרסום של יצהר.

שם _____
כתובת _____
מיקוד _____
טלפון _____
אצלי בבית יש _____
קנייני את המוצר אצל (שם) _____ של יצהר. זה נהדר!
כתובת _____
השלימי את הטופס: "לכל אחד בבית יש יצהר."

הלל יצהר

סופהבוע

סופהבוע
 ה' באדר, תשמ"ז 6.3.1987
 6 ב' באדר, תשמ"ז 6.3.1987
 This Magazine is a Supplement to
 Maariv International Edition

קודאק יקניי

שיבוטו של משפט דמיאניוק נחמשה אצלי בהצגה מאוחרת. בעינו של ברהדור שגל על משפט אייבמן - התשובה ההיסטורית של העם היהודי עם המבנה הנאיבי - מהגמד הדיון בשעיו של "אואה האוה" המיוחס לדמיאניוק. אדריכל השואה מול סאריסט קן המונה על משבצת תאי הגוים בטרבלינקה. אם אייבמן התגונן שנקרה חל בורג במבנה, דמיאניוק יכול לטעון בשקט שהיה אפס קנה של סילי הבורג.

משמעותו של משפט דמיאניוק באומרתו של מרשל מקלוהאן, פילוסוף הקשורת והמדיניות. המדיום הוא המסר. התשובה אינה בתא האשמים אלא בעצם קיומו, גם אם קיימים ספקות לגבי והותו של האיש. אבל תענוי הסמוטני במשפט, שגובר והולך, ומרתק בקצב מהמם יותר ויותר רבדים באיבור, סותף ומשבנע יותר מכל שיקול קרי. המשפט אינו תולש מהשואה. אייבמן למדוד אותו באמות המקובלות של המחשבה וההיגיון. אם דגש התביעה הוא על הטבת ולא על עבליקה שהיה אחד משני מתנות המוות בהם התקוממו האסירים, והמבנה ממת לבורה יהודית אמילו כלל הגריוס.

האשמה תוח תלבה יעל מרמלמד לבחוב את הסיפור שסאחורי אהש אשטיין, העד הראשון מקומץ ניצולי טרבלינקה שהעלה את המשפט לספרות הנוכחית. לא עוד משפט מליילי. יש ענין בסיפור. שגזיו של דמיאניוק משתדלים לקרקע את הטרגדיה למסגרת של יצוא משפטי. אשטיין מסיף את המידע החסר, שהקהל מתמש אותו בן השורות, בין השאלות הקרות לתשובות הקורעות את הלב. לא חשונים ההיים אלא כעיקר הדור השלישי, שבטולם תרש קיטל את תוריה השואה אחרי תקומת בית-שני וימי הכנינים. האמנם כל ות נאמה קרה ועלול לקרות, או שהייתו זו התרחשות דח"פעמית. על מלסת אחת - המיקום השגור במי משתורי השואה.

אשטיין, ואחריו רוזנברג וצ'יני, סימרו על תיית-טרף שהעללה נהג גטובליקה, אבל מצלמות הטלוויזיה מתמקדות בתאיהנאשמים על גשר דום, מרצוף של מ, אך לא מיכלצת. וחדברים אינם מתקשרים ולא חמקים. כמו שהגדירו את אייבמן כחור מקיד אפור ומשעמם שלא היה מענין במט תור לו חלף על מני בריתוב.

לכו המשפט הוא המסר. כמו שלמדנו שבתבונה השואה וביצועה היו אשונים רק עם אייבמנים - להבין ולתוש אותה אפשר רק בקונטקסט של אשטיין מול דמיאניוק. שני בני-אדם. הנאשם הוא אמילו לא נומי-נאצי. לא סיפור בדיוני. לא על מלטה אחרת. באן וקצת לפני עשית, במדק ארבע שעות טיסה מתל-אביב.

בשעה צהרית בתרגיל. כתבה
 גמל 14-17: צילום: ראובן קסטור.

הער	38	שימושים
מאת יעל פרמלמד	מאת מאיר עוזיאל	
10	40	יחלומי הקרמלין
מאת אבונעם ברייסקי	מאת אלכס דורון	
14	46	יום אחד בנחיוס
מאת מיכל קמרא	מאת מאנליו ארגטה	
18	50	לאכול בחוץ
ההגדה לבית סקריאבין	מאת מאו"ל	
מאת אבי-מרדגשטון		
22	54	חיים ואוהבים
מאת תלמה אדמון	מאת תמר אביד	
26	55	מטהאון
עיוול "שומשבוני"	מאת יואל לב	
מאת נילי פרידלנדר		
30	55	הורסקום
ראשונים מרבירים		
מאת יהודית הונד		
34	60	"מטריב" לפני 35 שנה
מאת מרשל מקלוהאן	נבריאיל שטרסמן	

זהו סרט הצילום החדשני של קודאק. מהיום גם בישראל יכול כל צלם מקצועי או חובב להנות מסרט הצילום שכבש את העולם בימים אחר.

בכל מצב קודאק זהב

במה עשות מוכות לעלמים החובבים שבינו. השתדלו להכניס את מרט הצילום לפעולת במקום מוצל יחמית.

קודאק זהב מאפשר לכם צילום מוצל בכל מצב. יתר עם זאת, כאם פעלמחכם אינה אוטומטית, הקפידו על כיוון נכון של הצמצם והמחירות, כדי ששנתה אחכם מר תאוו.

בצילום שתקו מרא וחלפי מוצל, בחור כחלק תחשוכ לשם וכוונת את הצמצם והמחירות בהתאם. רצוי שלא לעלם את מול חשמש או כל מקור אור אחר.

חשיפה

קודאק זהב-סרט הצילום החדשני של קודאק לצילום בכל מזג אויר, בכל תאורה

עכשיו הכל בראת אחת. קודאק זהב והשתדל תנאמן של העכשים יערים תמנח "חיות יתר". חוברת קודאק השתמש כייצור המרמ החרש במכונולוגיה האפולוסיה וחכימיה הסקרימות למגוון רחב יותר של מצבים. חמנות המרססות סקראק והב, נעשות יתר לעץ. הצביעים עשיבים יתר, מאפשרות להניע לתוצאות בהירים, תרים וקורבים ביותר.

תגיד "קודאק"

האזנה לרשת

מלחמת העולם השנייה

כשנולדה שרה, בתו הבכירה, ככה כמו חיה מצועה. עמר והמחבל על התנוקות ובה על חיו. פליט יחיד בעולם כמשפחה גדולה שכולה נחפזה לאמר אצל חיותה, הנאצים. והנה יש לו אשה ובית, ויש לו גם תינוקות. גם היום, 36 שנים אחריה, הוא עדיין נתקן כשהוא נוכד באותו רגע. אדם ללא חיות, ללא שם או בית, לבדו לנמרי בעולם. מסובב שנים ברחבי אירופה המצוה, מחפש ברית להתייחס אליה את ראשו. מינו וחבר למשפחתו. אולי בגידוד דועק, אולי מישור שמעו על אבא או אמא. והנה יש לו תנוקות. פנחס אפשטיין ניצח את השטן.

פברואר 1987. רדת שלושה ימים בפתחתוקה. ממדרת מאור, נקרה, שטפת-שמש. בחוץ בורעים עצים תחת נטל תפוחים שאיש אינו קוטף. שלוש-ארבע מכוניות מובארות של סבבים תונות כשולי הכביש, ילדים מכילים פרחים ליום האם. מופרד ישראלי. פנחס אפשטיין, עוד שבועיים בן 63, ואשתו ובה, צעירה כמעט כשש שנים, שהגיעה לבאן לברא בערבנות מברד לפני ארבעים שנה, עדיין לא התאוששו מהימים הקשים שעברו עליהם בבית-המשפט בירושלים. יומיים תמימים עמד פנחס בחקירה קשה שהעמידה בכבדות את זכרונם הפנומנלי. באילו שאפשר לשכוח לדיק את חתופת הדיא. הוא וזכר כל פרט. רק שאז מלים שיכולות לתאר.

כשהו שתי בדמאות, שולחן כסומה מפה, הרבה עצצים, מונון. על הקיר תמונות הילדים והנכדים. במגירות אלבומים עם תמונות. הילדים, כי היה מאמין, לפני חצי שנה יצא למסע. עבר במולד-בנה, ובאשר הציעו תנאים טובים לפרישה, קפץ על המציאה. אדם שילדותו עברה כגטו, בחירותו במחנה-ריכוז ובמאורות-לכידים - מחפש לעצמו ודקה נעימה. אולי יוכל מוסיף לנות, לשכוח קצת, לנתות מחוץ. ובה מניסה תה ופונד, מיישבת ליד כעלה על כיסא ללא משענת, ומקשיבה. שעות. והיא הרי שמעה את הסיפורים עשרות פעמים. ראשה מורכן, ויהי שלובות בחיקה מדי סעם מתולתלות עיניה. 36 שנים היא מנחה בכל בחותיה לפנות במשורה את האיש היקר לה מכל. ממדרת הכל לבד, פוזרת את כל הבעיות, שלא ידע. שלא תגור לו עונות-נפש. הוא כבר עבר ממספיק עכשיו שנים בבית. הוא פנוי, הוא המיר היתה. אין ציפיות גדולות. לא בתמונות ולסע מביב לעולם. קיום כל צריך לעבור איכשהו את המספט הזה, הקשה ביותר מכל תמשת המשפטים בהם כבר העיר אפשטיין. אחריה - לנות היא עייה, עייה מאור. לקחת את המכונית, לנסוע לבקר אצל ילדית הנכדים בראסודלציון ואצל רבת השנה והנכדים ברחובות, ולבלות עם הבן והנכדים בסתחתוקה. שבתות קטנות הם מחפשים. שרק יגמר המשפט הזה, שחזקת מנחם את כל בחותיה.

1942, יומי-כפר כנסו צ'נסטוב, פולין. מאות ילדים מתאספים בכתף אחרי הבתים כנסו, ומתפללים, תפילה נוראה ואימה. הקרחת כבו איתנו, אנשים וענק את התפילה, אומר פנחס אפשטיין. מבוצר אותו יום נורא שבו הנרמנים לביתו של מנחם, הוציאו אותו ואת כל בני משפחתו - הדיי ואבנית-איו ואחיותיו - ושולח אותם למחנה ההשמדה טרבלינקה, לבת כיסודם נוראים.

6 ספטמבר

לא העניש את הרצות. ילדים רבים והכו למות עלייה החיות הללו. תינוקות ברחם אמם, נשים נקרו כבירונים בכל חלקי גופו. הם לקחו בני-אדם והפכו אותם לאמר. מיליונים של בני-אדם, נשים וקנים וילדים וחלשים וחולים, ואלוהים שתק. נתן לה ילדות.

בצ'נסטוב היה בית-כנסת ישר, שאמיליו הפולנים האנטישמיים לא העזו להרוס. באשר הגרמנים נכנסו לעיר, הם הרפו את בית-הכנסת, ומאבני-הקיר שלו בנו מדרבה. ולוא אם היה אלוהים, הוא היה צריך לפעור את המדרבה הזו ולהמית את כל מי שחלף עליה.

פנחס אפשטיין לא מאמין באלוהים, רק באורל. אדם נולד עם פנקס קטן בו נרשמים קורות חיו. אצלו כתב השמן את הכנסת. רק אחרי טרבלינקה, כשנולדה בארץ בחו הבכורה, הרגיש שניצח את השמן. גם כשחזר והביט מול עיניו בבית-המשפט בירושלים.

מאת יעל פרימלד

אבל אלוהים הסתיר פניו מענו, ופנחס אפשטיין אינו מאמין יותר בקיומו. הוא מאמין רק בגורל. מאמין ששאר גורל, נפת פנקס קטן ובו נרשם כל שעליו לעבור כמי חיו. ואם אכן כך הוא הורב, כי אין מסק שהיה זה השטן שרשם את פנקס חיו של פנחס אפשטיין.

איוואו האיום - שאפשטיין טוען שגם בעד חמישים שנה יהיה אותו כריזאניק העומד. היום למשפט - יכול היה להמשיך ולהנות מתיו ומחצלתו. אחריה, מדי יום השתכללו שיטותיו וטוספו לזון ררכים חדשות לדחט במה שיותר יהודים בפעם את לתוך המשרפה, כשהוא משתמש לצורך-החיסה הזו בכוח פיזי רב.

בתו-הזכור הקצר שנוצר בתוצאה ממזד הנפל, הצליח פנחס אפשטיין, או נער בן 18, להימלט מן התופת. אז עדיין לא ידע איזו תופת מחכה לו בחוץ. לבד לגמרי, יתק, פצוע מתוטי-החיל של גדרות המטה אותו הצליח לעבור החל גורר במשך הודשים, כחמש מן הגרמנים שדרסו אותו ומן השולנים שרצו בכל ליכס להגדיר, שכן מישהו והוא היה חייב להצליח, שכן מישהו חייב היה למפר. מנחם אפשטיין היה כמות שהוא היהודי האחרון עלי אדמות ששרד ממחנות-ההשמדה, שעלי משלל התאריכות לספר לעולם את אשר עוללו תנאנים ליהודים. הוא לא הביא בחשבון את האפשרות שרבים לא יאמינו לסיפורו, יתשכו שהוא פרי דמיון חולני.

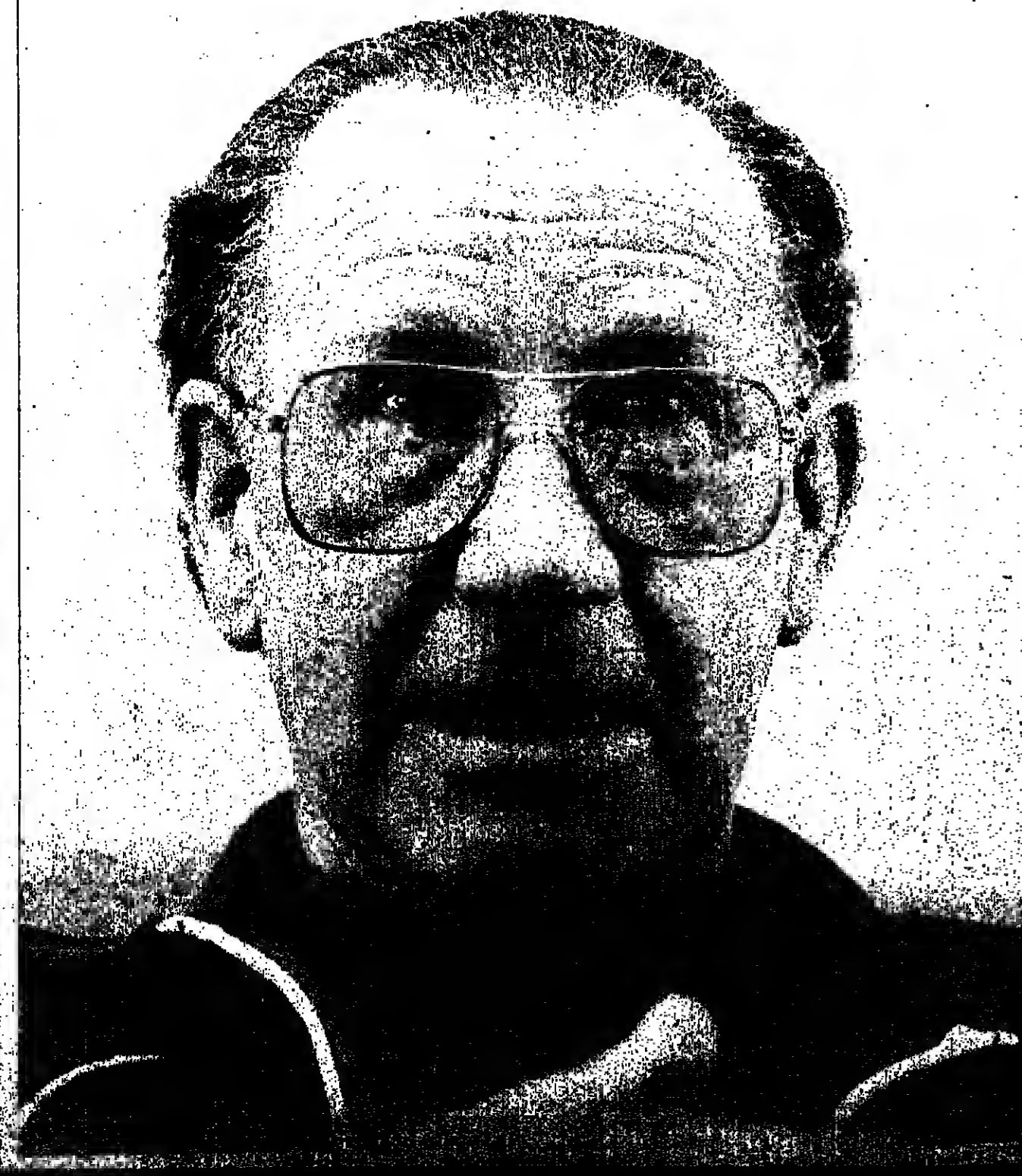
יחד את הצליח לברוח עוד כמה יהודים. את דובים הגרמנים תפסו - הודות לשיתוף הפעולה של האוכלוסיה הצלחתי. לבן אני מאמין בגורל. בליכר הדכה פעמים עשרות משם מול המות, וניצלות. אין לזה הסבר. אחר, ברחמי מן המחנה יתק, פצוע ומדעל מחוטי-החיל, ובן רצתי יתק כשרות-החזיר הקצונים זה היה כמו לרוץ על מפגרים. התלכתי לגמאות ולהניע תורה לצ'נסטוב. חשבתי שאני חוזר הביתה, המרחק בין טרבלינקה לצ'נסטוב הוא 350 קילומטר. לקח לי כמה חודשים לעבור אותו. לפעמים הייתי מתחבא כספר ימים ביערות, לפעמים מצאתי איוה שרה עם שאריות גור או תפוחי-אדמה ויהיית מתעכב לידו, להשקיש קטת את הרעב. בני-אדם הם כמו חיות. אינם שיש אוכל, לשם הם הולכים. מסתובבים לכל מצב. מה את חשבת, שיש הכול בין אדם לחיה כן-אדם רק קצת יותר מתורבה.

ביתניים הגיעו ההדף האיומה, 35-40 מעלות מתחת לאפס, ולול אפילו אין זוג נעלים, שלא לנבו על מעל או כוכב וצריך כל הזמן להתחבא, ומעם בכמה ימים לנצח משור קטן לאכול, אחת לא יתה כח לכרות. במספר-הגורל של פנחס אפשטיין היה כתוב שיהיה עליה להמשיך לברוח במשך שנים. כפונקס של שיש מיליוני יהודים אחרים היו כתובים רגלים נוראים יתה.

אבל הכל לא היה קשה כמו הברירות הנוראה. לאן הלבתי מי חיבה לירי-הי לא היה לי. אני אחד בעולם. לא היתה וקל נפש היה אחת שיהיה אכפת לה מה יעלה בגורלי. לא היה מקום אחר בעולם כולו שיכולתי לבוא אליו. לא היה לי שם, לא תעודת לא משפחה, לא בית, לא חבד דמוק. הייתי אדם חסר-הות, אדם חלף באוויר.

הייתי כמו תולעת שכל מי שראה אותה - רגד עליה. חוה הכל עט. הגרמנים כדמוק רקות. מאים שהיתה לו משפחה חמה, אבא, אמא, אחים, אחיות, וזרים ורודות, סבא ומבתא, נחמתי בחמש רקות. לא היה שני לי כלום. הם לקחו ממני את משפחתי, את ביתי, את הכביה שהבית, את כל החברים, הכל, ולא רק לי. למיליונים של יהודים. ראוני אנשים עשירים, גבירים שהיו להם ארצות ומשרתים, שביה, את גרמני לקבצנים ומחפשים אוכל כפי-אפשרה אין אפשר לשכוח את התופת האלה אפילו ליום אחד. אפשר אחרי חודשים, ארבעים הגיע לצ'נסטוב צעיר (ומשך בעמוד הזה)

„עד היום אינני מבין איך לוקא אני הצלחתי. כליכר הרבה בעמים עמרחי מעש מל המוות, וניצלתי. לכן אני מאמין בגורל. אין לזה הסבר אחר. ברחמי מן המחנה יתק, בצוע ומורעל מחוטי-החיל, וכך רצתי בשורות-החזיר הקצורים. זה היה כמו לרוץ על מפגרים.“

בדיקתי.

רק בבינלאומי אני לא מעולם דמי ניהול חשבון, חוץ ממשיכת עיקים. ובנוסף, אני נהנה ממשיכת יתר גבוהה בריבית מועדפת ומיותר שעות בנק. הבינלאומי פתוח כל יום עד 2.00 בצהריים וכימי ב' וד' גם בין 4.00 ל-7.00 בערב.

פתחתי עו"ש משופר

עו"ש משופר הינו לבנ"י ומועמדת מרשימים. מן האפשרויות מותנה בקבלת הכוחות בחוץ. כימי שישי וזמרי זה עד 12.00 בצהריים.

פתח חשבון גם בבינלאומי.

הבינלאומי הראשון

נחמן אפשטיין ואשתו בתל אביב: בשוליה בהם חבורה בבת על היין.

ימות. הוא ניצח גם הפעם. נו, אך אפשר להסביר את זה ומקרים כאלה היו לי הרבה. אני לא מצליח להבין את גשאותי בחיים.

מספר שכונות אחרייכן שוב יצא מן המאחזה בה העובא, שוב הלך אחרי עגלה של גוי עם פחטים, שוב הציע את עזרתו. הגוי הזה לקח אותו לעבודה. קיבלתי אצלו אכל, והוא שיכן אותי באורו של הוסטל. מלון של מאה כוכבים לא היה אף פעם מה שהיה כשכילי האורח הזה. היה לי זה וזה לא אוכל. את לעולם לא לאותו גוי שאני יהודי, והייתי חייב לעזוב. פרצתי בכבי גורא, והגוי הזה - יחד עם אחתו - לקח אותי למשרד של פליטים פולנים, והצגו אותי כקדוח משפחה. הוא סירב לי תעודה מזויפת, ופתאום הייתה לי תעולה של זהות. רגע שאני לא אשכח.

פגשתי התגורר לעבור כשכיל הצבא הגרמני, כגרמניה. שם היגש הכי כמות, רוקא כחור לוע התוחה. כבר הייתה מסגרת, היה מה לאכול, אימה להניח את הראש עד שיום אחר עשה צער כלתי-מחושב ששכב כמעט עלה לו כתינו, כתחילת 1945 התקשרו הרוסים לאיזור וינה. אפשטיין העליט להגיע לוינה ברכבת, דרך מינכן. אלא שכמינכן עלה על רכבת לא נכונה. חיללים גרמנים קיפשו מנוסעי הרכבת להורדות, אפשטיין סיסר להם שהוא נוסע מברלין לוינה, שברוך התקפה הרכבת וכל ניווחתי אברו. כסדויכלינגר, עיירה קטנה בדרד, הוריעו לו שעליו לדרד ולהתייצב כתחנת המשטרה. שוב סיפר אותו סיפור, הגרמני כתחנה אמר שידרוק, ואמר עליו לצאת את העיירה. פגשתי החל לעבור אצל כעל סאפיה מקמי, טיפני קטלי טוב לב, שהתייחס אליי באילו היה בנו. בסופו של דבר לא הצליחו הגרמנים לכרד את העניין, ונתנו למנחם רשיון זמני להסתובב כענייה. נו, ואך אפשר להסביר את זה? הרי הייתי בתוך תחנת משטרה של הגרמנים?

כית הזה, אלא הגם מאוחר, אשתו ושני ילדיהם, נשאר סתם אפשטיין עד סוף המלחמה. הם הכירו אותו בתור פאל כיסטרן, שליט פולני, רק כשנגמרה המלחמה, ליד שולחן ארוחת-הערב, נילה להם אפשטיין את מורו, סיפר להם את שאר בטרבלינקא. הם היו הראשונים בסדרת שלהם של אנשים שלא האמינו, חשבו שהוא טמאצא את הוויכוח.

ועיין חשב שהוא יהודי האחרון. מישור הציע לו לנסוע למפר מנח, סיפור ששטע שיש שם יהודים. אפשטיין נסע, בדרך פגש שני יהודים, עדיין עם מורים המושפטים של אשדוד. הם סיפרו לו שכל מיני ערם מרכזי גרמניה יש בחנות פליטים שמתגלים לקוח.

(המשך מהעמוד הקודם)

כלוגרני, עם עיניים כחולות, ארי לכל דבר. זה מה שהציל אותו. הלך לבית בו נדוסצא איי חרבות. הפולנים בוח הכל, שבו וגיתצו כל מה שניתן. כבית-הספר בו למד עבשו לדי הפולנים. אני לא יכול לתאר כמלים מה היגשתי. סכינה שגילתי בה, שהכרתי זה כל חלק, כל אבו וכל רחוב, ועבשו זה לא שלי. ואם יתפשו אחי - ידצו אותי. ככלל, ההלם הקשה ביותר היה לגלות שהעלם שמטכב מספד כתינו בדגיל. ילדים חולכים לבית-הספר, אנשים קונים כמבולת, אוכלים, שמחים, אמהות מסייעות תינוקות בעגלה. וכמרחק של כמה שעות נסיעה משם מוכנים מדי יום עשתי-אלפים בני-אדם, מכים, מענים, דוקים כחרבות וכידורים, מפצצים גולגולות של תינוקות בני-יום. אך אפשר בכלל להסביר את זה. לעולם לא אוכל לתאר מה שהיגשתי.

האם לא איברתי תקווה האמת היא שלא ראיתי שום עתיד. הייתי כסוח שכן יימשכו הדברים לנצח, אבל ידעתי שאני חייב לחיות. מישור חייב למפר. ואני לעולם לא איברתי תקווה. קשה להסביר מה קורה לאדם כמצב כזה. הוא נהפך לחיה, מוכן להילחם על כל פרומת-לחם כמשך שנה שלמה ישנו בתור סאדוק, כמו כלב, ובלילות הייתי יוצא לחפש אוכל כ-היאשפה הסחוככת יוק, כמעט ערם, אבל רציתי לחיות מיתו-הקל שלי החלו להתנחל כי היו שכונות שלמים בהם לא הוצאתי מהם. לא היה עם מי לרבו. לכו לגמר, מוחש, חולה, רעב שיה אי-אפשר לתאר והגענועים. אך אפשר למפר על הגענועים לאטם, לאכא, לאחרים. עד היום אני מתגעגע, חולם עליהם בלילות. הלילות שלי הם בכלל סיט, אפילו שעברו ארבעים שנה. לרגע אחר אני לא יכול לשכוח. עשתי-שלושים פעם כיום צצות ועולות כי תמנות. את מארת לך מה זה שאני ראיתי איך מפצצים את גולגולתו של אחי, רק מפני שגילה אחי לפתע ויגש לומר שלום. אך אפשר לשכוח ואך אפשר להסביר את זה למי שלא היה שמו את ההיגשה והוא אי-אפשר להעביר למי שלא היה שם, ואי-אפשר להוציא אפילו לרגע, מני שכן היה.

הייתי אדם חסר זהות. אדם חלוי באוויר. הייתי כמו חולעת שכל מי שרואה אותה - רודר עליה. וזה הכל עשו הגרמנים בחוש דקות. איך אפשר לשכוח את הזעזוע האלה אפילו ליום אחד?

באחד הימים ראה פולני וקו מעטים שקי פזמים על עגלה ישנה. הלך אחרי, וכאשר הגיעו לביתו, הציע לעזוב לו לפרוק את הפחטים. הכולני נתן לו כמה זקוקים והוא החליט ללכת לשוק-פזמים בעד לקנות לעצמו זוג נעלים ישנות. כשהחל על הרצ הזה, כקד-שלי מינום ארבעים מעלות. אך שהגיע לשוק, כתיור אותו הגרמנים באחד הנצודים שעברו שם מדי-יום. פגשתי אפשטיין ידע לכתור, כל חושיו היו מוארדים ו הלה מסרתי היחידה - לברות. איכשו חמק הצליח למסע על גג אחד. זכיינים. הגרמנים כילו אותו והחליפו לירות. כענקם היה כרוב שחל לא

ס סאבסבוא

פאזא יא אלה

אלה לא

קפה "טעמון" בירושלים, צומת של סובלנות. הבעלים אוהד את גוש אמונים. המקום הוא חממה של תנועות השמאל הדאריקלי. פעם רכבו שם על מצוקת השכונות. אחר כך עברו לפלשתינים. בין זה לזה התפלגו לרסיסי סיעות קיקיוניות. גם פעילי "המרכז לאינפורמציה אלטרנטיבית" שנסגר בידי המשטרה עשו שם מהפכות על כוס קפה. התנועה הזאת מגוטרלת עכשיו. גודמי בטחון התערבו. הגיבורים התברגנו. גם הפלשתינים לא שמעו עליהם.

כל בוקר בשעה שש פותח משה קדנצורוף את קפה "טעמון" בירושלים. מפעיל את מכונת האפרסם. מבין סגריצ'ים עם גבינה ועם ביצה. אין בשר במעמון. בעל הבית מוטרק קום, שומר מצוות קפדן, מתקשה להניע כוס, תפילין, בית בבסה, תפילת בוקר. קדנצורוף, השכן מבול, התגרר לעזור. בשמיניע קום, הוא פותח את חנותו שבתול - איטליז לא בש.

שאלים את מוסקה קום, איך אתה יכול, והוא משיבו: בגלל שהוא מוכר חזיר אתה רוצה שאני ארוץ אותו לדימם אתה ידע איזה נשמה יהודית יש לה? "טעמון", צומת של סובלנות. רואלי רק אי. ברחו זו וז. תה הקפטייה של קפ - אוהד שרוף של גוש אמונים - גם בית הניחול של השמאל הקי. צוני בישראל. סיעות קמו והתי. סלנו סביב שולחנות סקופנים. בין כות תה לפלש קפה המון. חברי "מצפן" קיבלו אצלו יום של ילדים כסופנים, כאותה מידה של הבנה מתובלת בחבי. בות חמישה גם הם יתורים, לא כן כשלא היה להם כסף לשלם כער השתיה - קיבלו אותה בהקפה מניקס החכות האבירים שלו רשומים עד היום כמה שמות של "ישראלים מהכנים". הוא אומר להם שהחזומות שלו להתנהלויות גוש אמונים באו מבסיל שהרזות מהם. מהחממה הזו באו גם אנשי "המרכז לאינפורמציה אלטרנטיבית" והחשורים כעת בקשרים עם החיות והעממיות של גורג' חבש.

פשיטת הלישבה לתפקידים מיוחדים במשטרת ירושלים על המרכז לאינפורמציה באה לאחר עשרה שנים שנקבר על סיעות השמאל הדאריקלי. בישראל אחרי שהחלו את דרכם במשטרה בשנת 1980, ובצד תנופה בהשראת מרד הקטורנים באירופה של שנות ה-60, היו פרוז ממש. בראשית ה-80 היו עם תנועת הסבתאים. השקופים, המסים הרעונג, היה בקיטיות האנטיברקטרה העכסית, המכילי "הכנסס "טעמון" והמורה היתה להוציא את המענים להסגרות. לא על

ברגנ שמאל

מאת אבינועם ברייסקר צילומים: יוסי זמיר (יסקס'80)

תורות מארקס, לנין וסטרוק. זה לא היה ערב, מפוצה בשכונות. בעיית החיוך של חיללים משוערים, המאבק בבטייה החית - אלה נאסדו טוב יותר. להשגנויותם הצליחו לגייס ציבור רחב חסר כל קשר רעיוני. עם השמאל הדאריקלי הם גייסו לארגון התנגדות מפעילה למה שבינו בינם לבין עצמם. המשטר הציוני הקולוניאלי, בלש חזק הם קראו למאבק במדינת המשטרה - סיסמה שקליטה היטב בשכונות. גודמי בטחון החלו לקרוא קיצונית את הילדים האלה שריקדו בשפה של מהפכה עולמית. הקטת תאים מתחתיות וחרידה לחוצרי עזריים. מה גם שכאולן שנים של אחרי מלחמת ששת הימים פרוז אנרגי התרוד הפלישתינים, וב"טעמון" נערכו המסיבות הראשונות בין סיעות השמאל הקיצוני. לבין ערכים משהיה ירושלים ופושטותם. לא פעם גילו הפלשתינים כי במערכ העיר והחזית יש להם ארון קטנת יותר מאשר בכיתם סניפה.

ורשבסקי: "אחרי לבנון, לו הייתי פלשתיני, הייתי תופס את הישראלי הראשון, אפילו היה סרבן מלחמה, והייתי הורג אותו".

פריג'ון: "אני לא מוכן להתאסלם. אבל הם רוצים שאותן גט כריתות למצא הלאומי שלי, ואת זה אני לא יכול לעשות".

קום (משמאל) וזמיר (מרכז) ומכאן ורשבסקי (למטה): אלה לא יהודים, אלה

הישראלי ביטאו את מה שנמצע מאוכלויות הסחחים להשמיע. לכאורה אין קשר בין "מצפן" של היום לבין "המרכז לאינפורמציה אלטרנטיבית" שנמגר בפקודת המפכ"ל. אולם האנשים שהפעילו את המשרד נמנים ברובם עם חברי אותה קבוצה רעיונית, מאותו מיליה של "טעמון". המרכז נוסד בשנת 1984 והתמקד בעריכת סיורים מדרבים לאזרחים ולתקשורת הורה כמה שום מכנים. אחרי הריכוז הפלשתינים, הוציא (המשגר בעמוד הבא)

קדנצורוף

טג כל המנהג את אותם אנשים. הם רק מחליטים מעמם הדבר לשיאת ואחרי האידוע הוא מי שעומד בראש אותו גוף שחרם את הכותות. ובכל שום סטנים שיון גדולים חלוקי הרעות הרעיוניים ביניהם, ותיש: התייבחותם שבעבר פילגו אותם לנסיגותם - מרוקסטיס לנינוסטיס מלאיסיס. לפני יותר מעשור היתה גם קבוצה שהתחלה עם פידל קסטרו. כל אית גם רוגלת כמחרון טנה לעססן במרד התיכון. הבסים המשותף הוא נקודה המנהג פה תמיכה משמטית שם, דיאלוג עם קבוצה פלשתינית זו או אחרת.

שכאל ורשבסקי, "מיקרד", נבי תכריו, בן בכור לני ראשי של סטטבנדג, שבודד לחיות עם האופציה הישראלית כאשר עלה לבאן מצרפת לפני עשרים שנה לא המסגר מעולם את רעותיו האנטי-ציוניות. אך שנקבעים שהוא חללה על הקולב במשרדו נסרא לערף, לילה קומניקטיבית מהפכנית, שהוא אחרי באשים בפשיטות שקיים וביאיותות שותפתם עמו גרור, אור חובסר: כי לתוכו מנימה הוא מקווה שפעם יצא - ששום שהפעל הציוני הוא הורד לטאת האית.

לשני כחיו שנה אחר לשבועות "בתורת ראשית", כי כחית כי למרות שלבעתו הייתה זיל אינה יכולה לגייס שום משה. בורסקה, הוא תומך. כאוסן, סלא מיינון של עם מיוסד להילחם נגד מרכזיו נבי מלאה, וכי גאומית לתוצאות נוספת. על ראש המרכז אצלן אור מלחמת לבנון אסר "מיקרד" מלאיסיס פלשתיני, הייתי תופס את הישראלי

DANISH

INTERIORS

רמת-גן: חדן ויטנסקי 104, חיפה: דוד טורנובסקי 35, סטלה נאדירס כרמל גרופה.
באר-שבע: דוד חבתון 4, ירושלים: דוד שטאם 16, ת"א: מיכאל חמדיה דוד ורביצקי 60.
רמת-השרון: דוד טוקולוב 60, כפר-שמריהו: דוד חורזמסקי משה.

פרופסורים שחק
(מומין) ופרגון: בכל
זאת התרבות שלהם
ישראלית.

[illegible][illegible]

שלא יגור לצדל הצליח. להעמק מטק שכרת
העמק שטח הלי יסודותיו כלי שאש ויסע כל
באשר הגיע לארמיביטת העברת. הצמיר חלח
הרעיוני הצומצם שנתגשם מכיכ סרול" משה מלבר

(המשך מתערוכת הקודם)

עזון "חרשות פמננים" שהפך בין גופי סמאל כבל העולם, ויפסדו רפי מירע שוספיץ על המחשבה השטחית ועל עצדים מהגללים ומגודשים. המידע הזמן כקבד עתונאים ישראליים. מידע שסיפק המדען במאי 1985, בזמן עיסוק חילופי השטחונים עם אחוזן גבולית חל מצוקה ומעוררן. למעשה חל המצב המעקד המבטסטיחירי ורובו ניתן להשיג, למשל, את רשימת האירדים המשתחררים ואת המכתב שסוגר אליהם על יד ביבלי.

כל הוא לא יהיה. בירושלים מועלים מספר
מרביתם להחליטם וסופם לאספקת מדינה.
הגורל מכלול זה "הפוסטר הפלשתיני"
לעיתונות ביאסות רייטהוזה מולד ארצות
העבר. מלמד נוסף הוא "העבר" לתקשורת ערבית".
מאמר פירעל חותמי. גרמי במחן מבורי ב-
מאמריו מתארים במיוחד על אש"ף משקפת את עמדות
התנועה. מלמוד עמד על האלימות להוביל את
התנועה הוא בבחי המושג.

יחזור על "העבר" לאנאומפצה לאנטרנטיבית"
תכננה בכך סעלע מלכ בירושלים. ראשיתו יד
הרבים ישראליים ואם כי יד על הרשעק נעזר ונעז
ליל לילה. ממעוררי ימקת חילוניו השכנים עם
כך שהיה בן מניין וימקת כחצות צוען יולי 1968.
כך היה אתרע על אש"ף הנער. הולאמכמה
שכנים. "מקדק נסוי לערר לאה צעל, לא מפקד.
כך הוא פרקליט נאומפצה הולאמכמה פעילות
יד. עמיתו שלה ידל עמיתו נעל. מפרמטת לא
תור, מנעזת חרל כלל מליצט חסורם אלה
תקפחם בתקנים הקטרים לשיטתם על העמית
התנועה. ביצט נאששם פעילות לשיטתם לא אילנז
עמיתו מאלה. שכינות והפוננה, או כלל חסור
ידות חסור יד.

את הדברים שדרכה להזעיק בשם "המרב
 לאימוצם" הוא המומחה המקצועי ואיש האוניברסיטה
 העברית המפורסם, גנאל מרגליו, כעבר השתתף
 במסיבת עיתונאים עם פעילים מחשובים לאומנים
 ברובם שייך חסידי, הוא אמר: "הצעת העמותות
 והתקנות באין וחולל אינה מספקת די לאימוצם
 על מידה הרישית, כשקובץ, על גורמים ענייניים, על
 השיטה להחנות משתנה מעולה. בגלל האמנות של
 מערכה העניינים לקונצורם
 ואנחנו משתדלים לא לחלוק"

פרוץ פרגזון איש עם סתירות. אומר שהוא
פזיטיסט בהבדלה משחר נעוריו, אבל שרת בחיל וגם
נמצא בשדות הצבאי. איה זה סתיישוב הוא מעין

ଅଢ଼େଇ ଟଙ୍କା

פרופיל צנחנים. לא ראמבו ישראלי. לא כוכבים ב"אוסקר". מחזור נובמבר '85. קבוצת איכות גבוהה. הדור שצריך להצמיח את הרמטכ"לים לשנות 2000. מקצועיות זה שם המשחק. וגם האתגר הגברי. לא אידיאלים. לא חושבים רחוק. מכסימים שנה-שנתיים קרימה. אחרי כך אולי להמשיך את המבחן במסע הרפתקאות בג'ונגלים של דרום-אמריקה.

טון

מאת מיכל קפרא

צנחנים מוסר ואידיאלים: מחלקת צנחנים של ראמבו

ע שרה אחלים, אולי שנים-עשר, שלושה חרנים. שלושה רגלים. שניים של חיל הצנחנים, אחד של מדינת ישראל. אל. אבנים מסוידות לבן. חבלים. שלטים. והוא. מסביב הים. בליכר ריק, שנים שכל האטמוספירה נשענת עליו. ברדיוס הקטן הזה אישם במרבה, יושבת לה פלגת החרן - חבלה מוצנחת. בצבא אסורים: חיות חדר מבודדת. כפרסקטיבה פחות צבאית רואים נערים בני תשע-עשרה. גם בני עשרים, עשרים ואחת. המל"כ בן עשרים וארבע, הכריזול. שלושה חורשים נמצא צוות. מהיחידה בנגב לבנון, שלושה חורשים באימונים אינטנסיביים במרבה. סעגל סגור. בתל-אביב נגמרה מלחמת לבנון מוסן. הפצעים מופנים. כביר מלבי ישראל יעשו עוד יריו ספרים. אף אחד לא יספור כמה יגיעו לשם. מתאמן באן. עבשיו הדור. שהתגייס אחרי מלחמת לבנון, ושמונו יצמחו הרמטכ"לים בשנות 2000. רוד. שגולד אחרי מלחמת ששת-הימים, שגול עם השחרים וכל מה שבתוכם, ומה שהיה-קודם: זה היסטוריה. מלחמות זה לא רק נקודות ציון של זמן. באוהל השני (המשך בעמוד הבא)

צילום: דאובו קסטרו
14 סופשבוע

האנדרטת

**חוק ראשון
שלומדים שם:
גברים "משחקים
אותה" קשוחים.**

**יש אנשים
שואבדים את
השכיחות שלהם
ומצפולמים עם
הגופות של
המחבלים."**

**"שלוש מחסניות
תקענו בו. זה
היה ממש חמור.
ממש שמוחה. זה
אולי נשוע לא
ככה זה."**

**"אמא אמרה לי:
'אבל יש להתחבר
הזה משפחה.
מצחק. שם
בלבנון לא
חושבים על זה."**

**"באופטובוס
בארץ, כל הדרך
הייח' עם היד על
הרובה, עם
מחסנית צולבת.
קשה להשתחרר
מהכחד. כלומר,
מההרגל."**

(המשך מהעמוד הקודם)
משמאל יושב גיוס נובמבר '85. חבורה של שבועי עשר נערים
שהתנדבו לשרת בצנצנים. אמנו מתבייתים עליהם.
"שילום".
אף אחד לא מפגין התנגדות מצמיחה. חוק ראשון שלומדים
שם: גברים "משחקים אותה" קשוחים.
עוגי, רחוק, שמוליק, יגאל, עמיקם, איתן, גיל, חן, רדי, מוסי,
שארית, מנו, אשר, עמיר, אריק, דיון, חן חולה, אור חסר, עכסי
הוא סמל הדבה של צוות חיס, הצוות חיס זה עשה עכשו
טירונות יחידה. בטרונות חידה בוכים, נשברים, ובקצת לא יסנים
בקרוב מלחמה אחרת, וכבר עולם אחר. אני מחייבם על קצה
אחד המיטות. במרבה פקל, פגזים, מרגמה, שקי חמרים. מבנים
ב. אני מבינה בחייה הצוחה. לפעמים הם מביטים בי. יהודה פוליק
שר בודיו. אחריכך תשרי נורית גלרון, הספר "לא שם וי" של רן
בראמיץ פתח. קראת את הספר "העלם של יצחק ארמון", שאל
דודו את חכם שלו. יו, איה בחר עסקי, הם אומרים על גיבור
הספר, "עפתי" - סלנג צה"לי. אסטרונאט, לא נכחה אם חוכמים
אחרו בע' או בא. בכל אופן הצבא "עם עוב" מוכרז באוהל הזה.
מל-אביב יאמר לי שזה חבי' טובים. רכה גבוהה.
הר הוא הג'מ. בנה, מוצק, כשפיקי ראייה
מוכספות, שני כפתורים פתחים בחולצה. באוהל
הסגל הוא עובד על התודיך לביטון הלילה. פקודות
קרב. מפות. מה שצריך. הצוות מנסה להרוות
נימנום. עיקר הפעילות באוהל נובמבר '85 מחמקת
בדפיקות שרירים. חללי רצף מפורדים ביישור על
המיטות. כשהם יכנס ריגד בקול כאם צה"לי:
אוקיי, חב'ה", כולם יתחילו לעבוד. לעבוד על
המפות, על בלי הגשק, על הפקלים. מה שנקרא
נחל קרב.

איתן: רוב החבר'ה שלי לא מבינים אותו.

הרגל באש חיות. בה: המפקד, אורי'ן כל אחד משלם את המחיר של הבריאות שלו.

צילומים: ראובן קסטרו ויוסי זמיר
מוסי הקשר מושך נושא אלונקה: כל הזמן יש צורך להתמודד עם משברים.

מוכרת א', אלבום

כאלבום של עוגי יש הרבה תמונות צבע.
"היא אח הגוף", הוא אומר לי, "איה בינוד", לבנון
כדיק. החב'ה מייכים. החב'ה נשענים. החב'ה
בדעים בדי. הדבה בדי. מה שפולק הדוא. שם
שרי מציאסטר חשוף. לפעמים מנס מיומצינות
קלטות של חידים. "הר הבטלמנו ליד הכי
שהגנו בו את המחבלים". אני מטחבלת במנונה. שלושה מחזות
עומרים וקוף. רובה דודו בודיו. אני מטחבלת על העינים. גרמה
לי שיש שם חיוך. שלושה חיליים גאים. ברקע בית. הצלום נעשה
זמן לא רב לאחר שהרגו אח שני המחבלים.

את התקריק לא דואים במנונה. ישבנו במוצב, מספר אחד
מהם. "המפקד שלנו היה למחות את הציד בין המוצב שלנו למוצב
השני. בין שני המוצבים יש בפר נוסף. באותו בוקר יצאנו כרגיל
למיר. העצנו לקודת המפגש של שני הנג'שים, זה המוצב שלנו
זה המוצב השני. הנג'ש האחד נסע כבר ואנחנו השתחרנו שם.
פחמים הגשם אחר שיש מישור בתוך הכית. בתחלה לא התייחסנו
אליו. היה יום חמישי, למחרת היינו צריכים לצאת הביתה ואז לא
אוהבים שיש בעיות. אבל הגשם לא ויתר. ירדנו לעבר הכית
והועקנו אח הנג'ש השני ומנסים שיחפו עלינו. הסנקים ירו
שמונה פגזים לעבר הכית. אנחנו התקרנו למבנה. שני מחבלים
יצאו מתוכו בלי נשקים אבל עם אחרים. היה עשן גבוה מאוד. אחד
מהם לא הרים אח יריי והשני יצא עם יריים קפוצות. היה חשש
שהם מחזיקים רימון. הפערנו עליהם והרגנו אותם. בתוך הכית
מצאנו שני רובי קלצ'יקוב ומצלמת וידאי.
בשביל מה הצטלמנו?

"מוכרת".
יש אנשים שמאבדים את השיחות שלהם", הוא אומר,
"ומצטלמים עם הגופות של המחבלים. הראש של אחד המחבלים
נפתח לשניים והמשך נשפר בצד. היו כאלה שניגשו להביט בו.
למה?
אולי זה נתון להם מהראי לעורר.
למה?
כל הזמן מלמדים אותנו להרג טוב כשהם קורא, זה נעים".

אמא אמרה לי

הייל שלנו מתגדר היום כמשב. יש לו תפוקת טמפרטורה,
וציאות חולצת ה' שלו עומד וקוף, במטיל. אבן, הוא זה שלא
מתעורר. כלומר, בכל מחלקה יש אחד כזה שלא יכול לקום

דיון: רגעמים זה רק המחיר.

(משמאל) איתן, חוד, אשר, עוגי, אריק, עמיקם: מבינים שזו השקעה שלא מחבובת.

מוכרת ב', מטען-צד

מחמת לאחז המיטות נה גוף שסוע של פצצה. "הנה, תראי",
הם אומרים אני רואה. את הבוס הם שמעו. "במטען צד מצמידים
פצצה כאלה עם הפעלה. כשעובר רכב הם מפעילים את זה. אותו
הוא יבוא הביתה. הם הפעילו את המטען כמה שניות מוקדם יותר,
והפצצה את דרכם שלנו. אספנו את הפצצה".

פצצת שנייה - טפס טפס טפס - רצות נובמבר '85 היה כשמיים.
נעמים אסטים מוכרות. רגע אחד של חשיפה. אריק, בגלל מטען
הנה, כל בום מפורד אותי. הבוס העליקולי של המטוסים נתון
איש של מטען. ביום הראשון היו פה סטוסים ואני ממש קפצתי.
קשה להשתחרר מזה. "אחריכך מוכרים על המחר. למעשה, אסור
לכין לבר על המחר. ככה זה ביוחדה קריבת. פראנויה היא מילה
שגבת שם פחות או יותר. יש תופעות של פראנויה", מספר
עמיקם, אריק ויהא אוטובוס והוליים שזה אוטובוס של מחבלים.
אני עוקרן שרנו בעמדה ופתאום צדורות. נשכנו על הדיצמה
השולח לידות כבו משועים."

דיון: "שכבנו במארג וויהייתי תנועה חשודה עשרים סדר
ביום. זה עשיל לא ראו כלום. זה היה פחד נוראי. יושבים ויושבים
עומים מביים שתקפו אותנו. כשהדפול התפור ראיתי מישור רץ.
פחות נוראה בבוקר התברר שזה היה גשם.
עמיקם: "באטוסים בארץ, כל הדרך הייתי עם היר. על הדובה
בזנב היתה קמנתי. צולבת. קשה להשתחרר מתפחד. כלומר,
מתחיל."

עוגי אחר זה לא גברו שם לרבר על הפחד. אבל בצד השני יש

שארית והמקידה צילי (משמאל): מגיע למוסי צ'ופר.

מריניות. יש בחלום מגמה להחריר פחד לחב'ה במוצב. החשש
מביא לכוננות גרולה יותר, אומר חוד הג'מ. התמחוץ בנושא סחר.
לצבא, לכל צבא יש בעיה עם שיגרה. פטרי לפתיחת הציד
החמיית, גרים במוצב בתוך תמישה עשר דונם. אותם דונמים. זה מה
שראים ומה שיוערים. חיים מוגבלים. מביאים ספרים, ישנים הרבה.
כל תיפועול המוצב היה עלינו. לפעמים, בזמן כוננות, לא מורידים
נעליים במשך שבועיים. אריק מצא בתוך הטרסיל שלו שני זוגות
מכנסיים שהעלו ידוקט. לא אכפת מהניקיון, העיקר זה לישון. אולי
זו תופעה כח'י. הכעיה שבלבנון לפעמים אסור להתקלה, אסור
להדיר בגדים", הם מספרים.

הקצין הר על לבנות: "פעם החייל הרגיש בלבנון ככונה
מוחשית גרולה יותר מאשר עכשו. היום רצוצת הביטחון חמה. אבל
לא כמו בעבר. כי אני מרגיש אולי בגלל שהייתי שם בתקופת חמד
יותר. אז לפני העלייה ללבנון, היינו בקיבוץ איילת השחר,
ושיחקו ככה בצדוק את משחק מספרי המוות. זה שהיילים לא מראים
המוות נורא אורבך. היום זה קצת אחרת, אבל החיילים לא מראים
את הפחד שלהם, ולי אסור להראות את שלי. אין לנו ריכוזים על
השחייה על גבול לבנון. מהמוצב רואים את המולה. והקריבה
השחייה הו למטולה עישה משהו. והפכת את הבעיה למציאותית.
צ'לי, למרות שהם עושים את המקסימום, זה לא נחל. אין אצלנו
להיטות למלחמה, אבל כשיש משהו אחר חושב שאתה הכי טוב
ואתה רוצה לעשות אותו. יש מלחמות בין החיירות. אנחנו נמצאים
בסטנדרט של יחידת ח'יר טובה מאוד. יש אלינו חס'ה גבוהה".

אקשן יודע גם להרוג

לא מומן היה משכר קטן כצוות. האימונים האינטנסיביים,
הקשים והמפרכים, ועוד מילות התואר מבין הנושא, גרמו תיכסול.
החב'ה יצא אקשן. אף אחד לא חושב באותו רגע שאקשן יודע גם
להרוג. לא רק את הצד ההוא. רק הוכיח שמה של מידת גולני
עולה להם בבריאות. כשיידיה גולני מקבלת מבצע הם נעלבים.
ואנחנו לא מבינים רק על החיילים בני-החשפ'עיה. האימונים
(המשך בעמוד 43)

**"אין אצלנו
להיטות
למלחמה, אבל
כשיש משהו
אחר חושב
שאתה הכי טוב
ואתה רוצה
לעשות אותו."**

**"המפקדים
מחכשים את
ההיתקלויות.
רק באזרחות
שואלים שאלות.
מבחינה צבאית
מתייחסים לזה
במקצועיות."**

**"לבנון, במובן
מסים, נחנה
הצדקה לא
ללכת לקרבי.
אבל עובדה
שהולכים.
לכעמים,
כשהורים
מתנגדים לליכך,
הילדים עושים
דווקא."**

ההגדה לבית סקריאב

אלי מנח, 32, מורה לגיטור קלאסית, מנהל
 רד בסניף אלהים סנה. בית ישי בראש
 פנינה, משקלף להרים, אורידה קסטורלית
 ושקס, שאמשי לחתוך בסכין, למעלה, על
 גב חר, דלת, ערד, צמח, ליד החר, פלחית
 של מי גשם שדחנקו למרד ובאמצע - מול המרסס
 של - בחורסקדות של ראש פינה, למגן לא מפדעה
 העבודה הוא עם בבוך מול מצבת לבנות, הוא סחב
 מאחוריו של בכר, תולדות משפחה מפורסמת
 שחשטלה: לכוזנים שונים, התמונות מעליה של
 גבורה, כשחור, סידור, ופחות, כל חר - והשנה
 השואה, כמסר מרכזי, טראגדי שטאד יאן ענני חר
 המספוח.

סבי ישי אלי מנח, 32, מורה לגיטור קלאסית, מנהל
 רד בסניף אלהים סנה, בית ישי בראש
 פנינה, משקלף להרים, אורידה קסטורלית
 ושקס, שאמשי לחתוך בסכין, למעלה, על
 גב חר, דלת, ערד, צמח, ליד החר, פלחית
 של מי גשם שדחנקו למרד ובאמצע - מול המרסס
 של - בחורסקדות של ראש פינה, למגן לא מפדעה
 העבודה הוא עם בבוך מול מצבת לבנות, הוא סחב
 מאחוריו של בכר, תולדות משפחה מפורסמת
 שחשטלה: לכוזנים שונים, התמונות מעליה של
 גבורה, כשחור, סידור, ופחות, כל חר - והשנה
 השואה, כמסר מרכזי, טראגדי שטאד יאן ענני חר
 המספוח.

הגדה לבית סקריאב

ד'תשס"ט (מסמך 19)

התקופה המפלה אני לא לכיב ובר-נחתי ובעתם יחיתו כן חמש. ארמי החזק אחתי וכן חובי הרעבון, ארצותי חזק, מנסות, יעזבו את ליגיון בו פוזנו לרבים פליטים יעזבו יבירי האירודים. האנשים שהו אמורים לכל בו שוה אנשים מעומים, שארטיים. ענו וסעו לא חסרו לחשוב עליהם. נתנו כן מנסות. לא מיני עונשים אחי סעתי. לא להיכנס חזק אחי מה סעו על שיהיה מאבכים הולחם פנים. לא חבנוניס אומנו לאהבה ודחסינו הלאנו נחת לרס ער שבמעט נתקבאו. או שהיו שני ער לא ראשו של ילו, אוה הגדי חילי - ענו לא היה חסוק מנסות. לא פסע הבריון אחתי לחלוע על יד העומה מסרתי. מנחת על אפרים קשים. ענו שכל בו חסר.

אלי מן, נמון, רזה מאוד. זקן מרובכל שהאסור
עושה בו, מצח הרוש קמסים: ג'ינס משופשף וחולצת
אדום חזקה. ביתו - השתקפות של בעליו, חדרים
רעים קטנים מתקלפים רק הגיטרה, שהיא כל עולמו,
דלת חצי שטוחה, מנוסל, בעל משמעות. כל השאר

אל תן חסד ורגיע ארצה בִּי 1945 וששלח לקבוצת
הנערים ללון בארבעה ימים בחופות שלון. ילד שעבר את
המלחמה לבנו, ללא הורים, אחים או קרובים. רק אחד

הנהגתו, וכל מה שהוא ירוסי. עדיין לא ידע שמבו הוא

בטי קווס: כובב כסף.

בתי מתחבב בבארישבע מועדון לילה, ראשון
בשם "ההודלמות האחרונה", בשם
"כרובי התושב" של באריטו. מאחר
היא ויהלה את הממוס לכך וגירלה לכך
גיל 39 נטמרה מהתקליל.

בְּעַת קִיּוֹם. מִשְׁטַם אֵיבִיבֵן בִּירוּשָׁלַיִם הָיִעַ
לְיִשְׂרָאֵל, לְמִיָּקוֹר הַמִּשְׁטַם, הַקּוֹרֵב הַצְרִיחַ הַמְּמֻדָּם
בִּירוּשָׁלַיִם, וְהָאֵן מִרֵּם "עוֹקֵד", לְאַחֲרֵיכֵן מִרֵּם שֶׁתִּי-
שִׁימוֹת בְּלִבֵּד עַל תְּקוּפֹת בִּירוּרָה. אֲחֵת - עַל מִשְׁטַם
אֵיבִיבֵן. חֲשִׁיית עֵקֶם כְּבִיעַ לְיוֹסֵף קִטּוֹ, וְהוֹבְתִירָה
בְּכוֹחֶהָ: "כֵּן גּוֹרִים תְּמִילֵאשִׁים".

[illegible]

21 ප්‍රවේශය

עקמים נפילי למין שנחא נגימית שלא
ליבולת. לתת לה שון ביטוי הגיוני. לא צמחית: א
הנשיה: הכר. הו גרס לי לוחש. בארמית: אימה
השופנתה כלפי עצמי. באב נפשי שדיו לו תוצאות
נפשוניות. כמו ניתוח אילוס. אבל לא השתבר לתוכו:
למלרחת כמז עעברתי. תמיד תרדתי את הרים":
אלי עק להבית תרדתי. עקס על טבע שצומח
הכנייה שלו. אודיעכן הוא מבין: אלי ביתה: בדות
שלו וואומי. למני תעורר: שנה סיפר. אלי
למני: לי ביטוי: שער: בלשון: נשכר

מלחמת העולם השנייה

המשך מהעמוד הקודם
בכניסה או וזכר שגם לזליה הביקובין ודירי מנסה, שהיו שם באותה תקופה, לא היו חיים קלים. גם הם, כמגוי, היו קצת 'אאוטריידינג', לא שייכים. כל מי שהיה סוגה יוצאדופון, מכל, את האווירה והתחושות של אותה תקופה גיליחי מודש אחריכן בספרה של דליה רביקוביץ' עריכונל בחפש הגדול. היא תארה אותו בדיקנות מאביה.

דליה רביקוביץ' אלי היה ילד מאוד מובטח, בעיקר בכל הנוגע למוסיקה. הייתי כנראה שבע הגיטרה שלו הוא יגיע וחוק, כמו שהיא אבד, מי שהיה או שנה - לא הדניס שייך.

מסגרת הקבוצה העיקה עליה, וגם הוא לא בדיקו תאמים למה שנדרש מקיבוצניק, ויום, כשהוא כבר מסוגל להתבונן בחקופת חייו מבט מבט מרחוק, הוא נזכר גם בצדדים האחרים. "לדעת נפלאה בחיק הסכע, פנית חי. עזרת ארמה. בדיבות דנים. תחושה של מרחב היו הנון צופים".

בגיל 15, למחצית הצופים ופיתח דהי, הלך אלי ללמוד בבית הספר הימי בחיפה. הנשמת הלום של אבא, בשיחתי ילד אמא אביה פעם למישה שהיתה רוצה שאנגיל להיות רבינוכל. כשבילי זו היתה בעצם כתיבה מהקריבין, אבל גם לא הגעתי לתחושה של חופש. בבית הספר הייתי משכעת צבאית חוקה רצות בדיק, עמידה בלוחמה.

בגיל 18 נדדע לו לראשונה שאביו הודיע שנפטר, וא לא היה אביו מלידה. אלי נחנק בהלם. לא נתנו לי לזכור קיש על קברו. אחי הודיע עשה זאת. הוא היה יותר דודי ממני. זה פגע בי. זה גם הודיע את התחושה שאין לי שום מוצק בחיי. שום שושנים.

בסיום הלימודים נלש באופן טבעי לחיילים. אבל בתוכו המסיר לצדו בערפל. את היה אהב. המרחבים מסבו אותו. אחי השותף הלך להיות ינאי, לראות עולם. עבר סגמל לנבל. איורפה, אוסטרליה, אפריקה. באמסטרדם פגש צעירה הולנדית. הם התאהבו. היא התגירה הסנינים וישארו וכו' וישארו. נולדו שני ילדים. זו היתה כשבילי וחזרה ארדה להקים משפחה בשלי. הרגשתי שאני צריך להתחבר למישהו. שיהיה לי עונן.

בגיל 25 עזב את חיים. עוד בדיחה, הוא אמר. המסיר לחפש את עצמו. פתאום שם להרגיש מסיבה לגנויה כניסירה. המסירה ההפכה למעין מדינה שלא הרפה ממנו.

אולי כאן נקשרו החישים שהביאו אל פבר, המלחין סקריאבין. לא, התחלתי נקשרו דווקא אבל כן אחותי. אלישע אבם, סמנרצ'יטליי שבכשפחה נהגו לחשוב כי דוחו של סבי עברו ליידי וראה מברתו. שם נסגר המעגל. אני הדחינו להקשיב למוסיקה של סבי. נדיה היה לי שהוא נכסא אתי. גם הוא נחשב ליצאדופון בדורו. ראה את המוסיקה במימד אחר. שאף לבנות מרכז שיהיה טיפוס של מוסיקה ציוני. טיפוס במימד מוסיקלי הוא היה נביא, וללא ספק היה אבי ה'מולטימדיה'. הוא לא היה מלחין פופולארי. כי המוסיקה שלו קשה ומורכבת. גם אותו אסף ערפל. בגללו חסר שאפתי לבקר בדיסה. אבל אם לא נסעתי לשם עד היום - כבר לא אסע. קראתי מה שכתבו ישראלים שתחו לנרמניה או פולין כעקבות הילדות או ההורים. זכרם שבו מאובוכים. יום קניון כתב מעט, אחרי כיסוד כנענייה שהורכים שהוא מתגעגע אליהם נמצאים יותר ברוחב בן יהודה בתל אביב מאשר בנרמקורם. אני מתחיל להאמין שזה היה קרה גם לי לו כיסודתי מדינה.

אלי ואשתו מרים התגרדו תחילה במשכבה כנרת. היא למדה עברית באלפף. הוא החליט לנסוע לתל אביב, ללמוד גיטרה. אולי בין האקורדים נמצא את עצמו. יסן על חודשים, מכס אסף אותו אל ביתו המורה שלו למוסיקה. אפרים פילון, שהתאבד אחרי מספר שנים. אלי למד, ואחרי זמן לא רב החל ללמד אחרים. בין תלמידיו היה גמי יהודה. עדי, הגיטריסט של להקת 'תמוז'. הוא היה כשרון גדול. העיקה היחידה הייתה שהוא אהב אלתורים. סרב, לעבור במסגרות המבוקלות, ואמר עדי.

אני מעלה השערה שאולי בתחילתו הוא ביקר קהשתעבות לשפתו נוספת, הפעם עם הגיטרה. לא נדנחתי מלו כמן כולם אלא קלאר, אחד מנו. היתה

אלישע אבם
הזילר עם אמו
מפנות ולצמן
כמעט עשר
אות הפסנתר.

אלישע אבם: רק אם מאמינים בגלגול נשמות

אני מן הפסנתרן וילד הפלא אלישע אבם, הוא נבדחן של אלבסטרד סקריאבין, אושה של בני לודוסקווס ואחותו (והזוגת) של אלי סן. אביו, שלמה אבם, לשעבר עובד סוציאלי, הוא ביום מספר סימפוזים מקצועי, התחיל בישראל. בכל הדיאה, אלישע הוא נושא ה'גנים' של הפסנתרן המלחין הרוסי המפורסם.

בשהיה בן שבע כבר נוגן פגמי אדחור ובינשטיין. בין הילד הישראלי לבין המאסטרד הקשיש נקמה ידידות מיוחדת. בדינה, לפני מותו המסיר ובינשטיין להשיק לו שיעור-רב עם הקדשה תרומה. 'לאלישע, בתקווה שיושיש את העתיד הגדול שתואב בו רואי לי'.

אלישע אבם, ילד הפלא השוודי ביותר במדינה, הוא היום בן 15. לא מופנם עליו הרבה, ולא משום שאין בסיפורו חומר עיתונאי מרתק ויוצאדופן. היסוד הוא הבנו. בני משפחתו משתדלים למנוע כל מרסום אדחורי, שילדים עלול להזיק לתהפחותו. מסיבה זו גם לא ראו להשיק פעולה בהכנת התבחה.

את בשרווי המוסיקליים ויצאיהיהדון של סגם ושל החורים בשהיה אלישע בן ששתיים-שלוש. בדיון וחיר שהעניק לעתון זו סיפור האב כי כבר אז אהב

שלא ידעתי בפסיק, אלתרחי. בתבחי יצירה את שאחריכן אושמעה בקונצרטם בארה"ב. יכול להיות שהאיתורים היו פחו לחושש. לא להבנם למסגרת.

משפחה עובדה את כנרת ולאחר גורדים בארץ החיטבה כראשפינה. אבל דווקא או, בשגרמה היה שהוא מגיע להגיע, לתפוצץ הכל. אלי שבר את המסגרות. פתאום הדינס שהוא חייב חופש. להיות לבד, כל החוביותיות. הוא התגרש מאשתו, עזב את הבית וחזר לתל אביב, למסע ארוך של חרס עצמי שנמשך עשר שנים.

זו היתה תקופה של בלאגן טוטאלי. היום אני יכול לנסות להסביר את הסיוח הזה לעצמי. את עדיין לא הייתי מסוגל לבד. כאדם צעיר, תמיד הייתי ככול במאסדות. הכל נדימה עלי. בדרך כלל זה קרה להפך. כשאחיה ילד אתה משתולל, עושה חיים. אני הגעתי לה רק כביל ארבעים, או, באקט של יאוש, התחלתי לרוצח כל מה שבניתי. לקום בבוקר ולעשות רק מה שאני רוצה. כלי לתחשכ באים, כלי כיוון, כמו אינה טרופה. עברתי בכל מיני משומות. עבודה פיסית. הונחתי הכל. יסכתי ימים שלמים בקסם 'מסות', משחק שחמט עם רויס. לכל ואחרים היו חבורות שהשתיכו אליהם. אני לא הייתי שייך. נסאותי תלוש, נזרק עם מברס אחרת בכל ערב מעברים מדינה שכורה את לשיתי. חרס עצמי של טיף ונפס.

שני הכנים, רגיל (כיום בן 22) וגיא (181) היו מכסים אותו בספיישיות. כשכילם הכירה את עצמו להישאר משכום להיות, אבא של שבת" עם טיול, סרט וגלדיה. כשהם חזרו אל האם הדיר את המסיכה והנדישו ויא. יש לי שני ילדים נפלאים ואהב לא מגדל אותם. דרתי אף-הגלגל חוד, הרגשתי שמה שעשע לי אני עושה לילדי. אחי עזב כשהייתי ילד, והנה אני עוזב אותם. הוא לא ידע אף גלשתי לילדים. לנעת בנקודות המבונות. הדיון. להאכזב התחלף באלימותו. 'זה הפחד אותי. הוצאתי. עליהם את המסבילים שלי. הייתי מכה אותם. הרגשתי פחד לבסוף פחיתי לטיפול פסיכיאטרי, אבל גם זה לא עזר'.

אני מוורנשוטורה

פרטר - סקופ

מאול גולדמן ככתב
צבאי במלחמת
העצמאות. תמיד
שאף להיות
דראשון שמגיע.

כשנפטר לפני כעלושה חודשים, לא הבדיקו מצלמות. מאול לא התחיד אף דסק חדשות של עתון. סיום גיור, חסר חוחם, לאיש שמיסגר בעדשות מצלמתו את התהוות מדינת ישראל. מאול גולדמן היה צלם עיתונות בתקופה שבה כל יום היה גורל והדרמה חוללה את המציאות, בשדרת הקרב כמו בין עולי חיימ, ליד המפוזת המבוצות באומבוס הפגוע במעלה העקורים כמו ליד לחם פדאיון רגע לפני שמורה בידי חייל צה"ל. הארכיון שהשאיר אחריו הוא אוצר חיעודי יחיד במינו. מדינה בשחור-לבן.

אול גולדמן נפטר במוצאי כ"ט בנובמבר 1986. לתאריכים היתה משמעות בחיי גולדמן היה צלם עיתונות בתקופה שבה כל יום היה גורל. תהליכה חוללה את המציאות-שכתובה תשיק. העימות בין השוער ללכן כתמונות של גולדמן, היה עו. הלילה שבו לת משטן רם כמות, לפני שלושה חודשים, היה שקט ומתמי. בבוקר שלפניו הלך לעדו וטל לידו. הוא ענה מצרכים למסיבות יום החולדת של מדינה, כמו, ואחר הנהגים ישוב הכל מילי קולחלו ויעולה. מדינה באה עם מדינה ארצו ואמתי, גולדמן ותלמידו מאול ליד עלי הגלדיים

הלל בן שלום

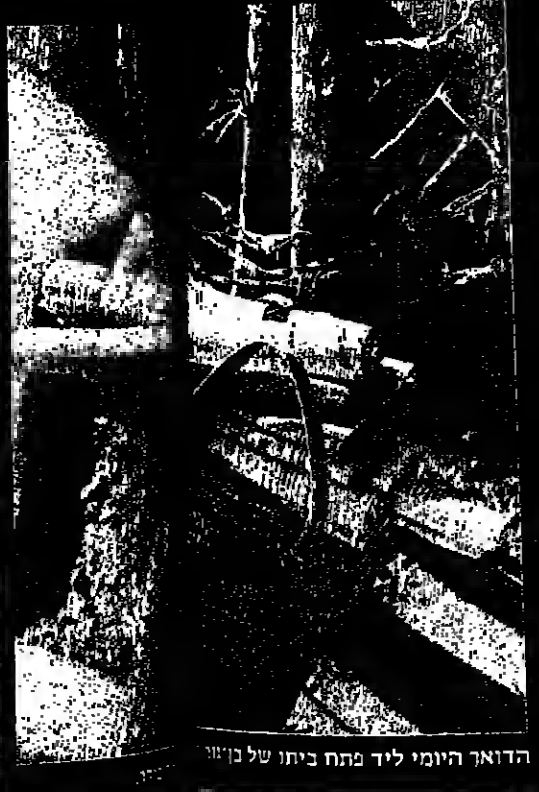
כ"ה ארבע גולדמן ליד בן-גוריון שיורר אל החוף ויעמוד על הראש תחת עינה המוחזקת של מולה.

"ברו" חולה את דגל הדיו באום-דישור, היא אולה. גולדמן היה שם.

רגע נוח במלון "דיק" בת"א, אז לשכת העתונות הממשלתית. שני מימין: טדי קולק, קיצוני משמאל: מושי ברלמן.

הדואר היומי ליד פתח ביתו של בן-גוריון.

רגע מתוך בחנוכה של גליה וחיים טומל.

המרת ארתה קיט עשתה לגולדמן פוזות במלונה בתל-אביב.

חייל מדאיון בכלא.

ת"א, שנות החמישים ים או עיניו סמים. כאן: מעשן אומים.

התעוררה מחצות, כששמעה אותו נופל. הוא נחבס כתגורר הנמס. כבר פעם שניה שאני נופל, אמר לה כנרמנית. פעם ראשונה נפלתי בשרותי, וקמתי רינה עזרה לו לקום והביאה אותו למיטתו. פאול באנק מכאבים שאחוז בצד גופו. אכין לך קונפרס, אמרה רינה הנח, חשכך, כשנענה מורדע היה עורר קד ורובו לפתע נשקפה נשימתו והוא לא ריבד עור. הוא שכב ודמם בתוך תמאורה עלוב, מוקי כעיסות כנרים שליכות, חפצים וסרי שימש. רבר מותו לא הודר או חסד תישות בארץ. שום מינורי, חסד חותם, לאיש שמיפגר בערשת מצלמתו או הוזהות מרינת ישראל. רינה הכירה אותו. בראשונה היתה מצלמה, תלויה על כשראנה אותו. בראשונה היתה מצלמה, תלויה על

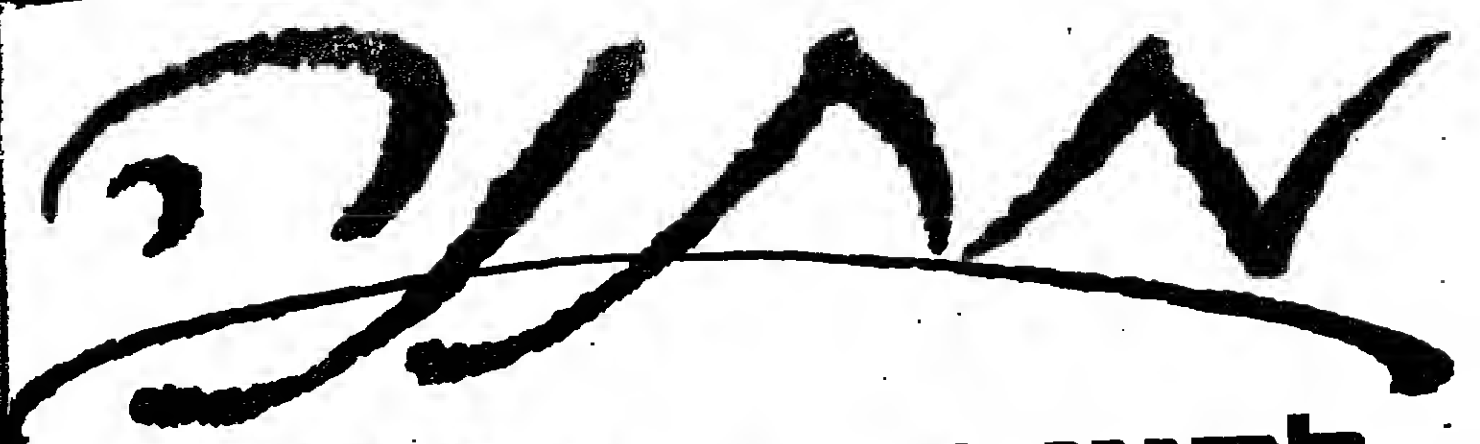
כתפו. הוא לקח את הצעירה והסע לעיר הולדתו, כתרפסם. אחרי שנישאו התקין פאול בריחה חדר חושך והתפרנס מעבודת צילום לעיתונות הסקטמית. גולדמן לא המתין לגאצים. הונג עוב את הונגריה ב-39, ושנה לאחר מכן חזק בחשיכה לחוף עתלית שוכנו כנרישם שבכתו. מאחור, במים, נשארה האניה "דורניצר". פאול גולדמן לא למד עברית מעולם. גרמנית, הונגריה וסעע אנגלית סיפק אותו. אבל הוא היה ציוני. אנשים שראו אותו מתפקד כימים הראשונים של ישראל, מטישים לציונות גם סקטיסטים ישרני. גם מחסור בושש הומד, גולדמן, כנראה, לא היה מביק כשיתה מעללי-הם שמשכו אליו עיניים סקטיות. הוא היה עיתונאי, לא צלם אנתוני. הנשיאות שלו

ללכוד מראה יפה על הפילם מסתבמים בבחירת גאות שנתפסו כערשת שלו, כשתיסה לחישה. על גרשא של מלון "חשדון" צילם כלוגרית מסתירה את חתו במובסדו כעורר אורב לבגוריותו, שיורר אל החוף ויעמוד על הראש תחת עינה המוחזקת של מולה. בתוך העצוב שבו שוכבת חתו רינה, האלמנה, אין תמונות על הקד. אין הכנה קוד, לשעשה אבל יש שם תמונה אזה, במסגרת חזק מאובסד. רינה מרישה מלוא שניה מעל מל סירות. הפנים האידומיים-הרחבים, שלה מלכנים מעל הענבים.

גולדמן היה משתעשע לפעמים בכימיו אשורו פלוחת תיאסרליות. זה היה הניסיון שלו להפוך אותה לבצירה נושאת תוכנת הארץ. רינה הייתה כשמש כלל שנתה חתומים כשהתה לידה, היתה מתעוררת

לפנות בוקר, כשהטלפון צלצל. היה לנו טלפון ברזל, שחור כזה, מורשינה, היא אמרת. הייתי מתכבד שראו יצלצל. אלה היו המרליפוס של אבא. הייתי מרישה, ואס אבא לא היה בבית - אפילו לא הייתי שואלת מי מריב. ידעתי שהאנשים האלה לא מוהדים, הייתי רק מקבלת הודעה. אם אבא היה בבית, היה מתלבש ונוסע. כריכ המקורית הייתי, מצטרפת אליו. היו לו קשרים במשרדה, מצבא, בחוגי-הפסע. אבא היה מגיע לכל מקום לפני המשטרה. היה חשוב לו להיות זר ראשון שמגיע לכל מקום. גולדמן הגיע ראשון לאוטובוס הפגור במעלה חקקריכס, ב"ה. הוא קרב אל הגורפות כשהיו עריו חצות המצלמה שלו. קלמה את העיניים האחרונה

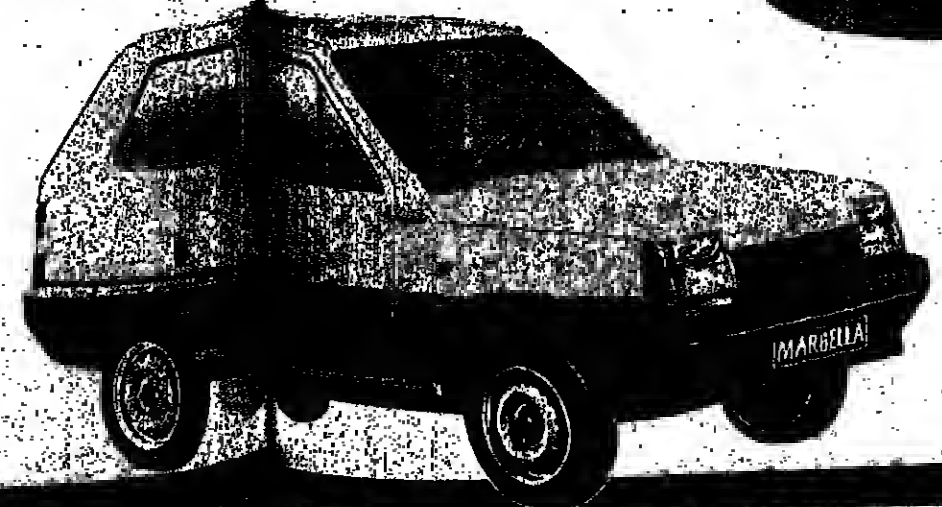

לחצי מדינת ישראל המכבסת בטיפ

ובנוסף תוכלי
לזכות במכונית
אדומה משוגעת

SEAT MARBELLA

החידוש: מנוע 1600 סמ"ק, קווי אריות טיפ 5 ק"ג או ביומט 3 ק"ג עם תיח המבצע.
בנוסף תוכלי לזכות במכונית "קליין לרצפה" - נולדו חרצת החדש של קליין.
יש לזכור על כל תוצרת מכונית SEAT-MARBELLA האדומה!
במסגרת התוכנית של חברת "ויסקר" וחמסטר חוזר יפורסם בעיתוני הקריב ב-24.4.87.
על המשתתפים להשתתף באסדרה כמובן על עובדי "ויסקר" אבל את רשאיית להשתתף
במסגרת: כלל שחקני יתר שקיות של "טיפ" או "ביומט" כן יגדלו סיכויי חזקת של.
אם לא תשכח על כל שקיות המבצע עד 24/4, חסכונית האדומה ממחינה לך...
המשתתפות במכירה.

...ומה עם החצי השני?

Witco
קליין

הזיכרון שלי

פרט - סקופ

(המשך מעמוד 25)

מאחורי מורגים, בעירו אובל מן הרצפה בעיניים שמוטות, ומצויה ליד המנוחה עור המנוחה. קוף בבליב היה מול היה אומרת מרינה, שגולדה ביום הצהרת בלפור. אבא שלה מיהר מבית-החולים כדי לצלם את בן-גוריון לכבוד האירוע האומי. גולדה לי בת, אמד ללבן השיער. חוור אל מרן, אמד לו פי ג'י, ותקרא לה מרינה. וכך עשה גולדמן.

אתוך הניכוב הקשה של חפצים שאנשים השתמשו בהם פעם, מונחם שני אלבומי קרטון עבים גולדמן הצוה תמונות בין רפי קרטון. מרד פסח בתיומן. גולדמן נסע לתיומן וליווה משא את עולי מרכז הקמטים. הרבה פורמטים של עולים מערות שונות יש באלבומים. גולדמן ביקר במעבדות. הוא רשם במצלמה שלו את הקמטים, את צילנות האכזריות, את התום והבעה ואי-ההבנה שבעיניים. הוא לא כתב על גב התמונות מי צולם, איפה, מתי. רק החתמת הצלילה בלועזית, P. Goldman, מטבעת על כולו. ארכיון גולדמן מצוי במילי צלילידי במסמך. מדינה אורסמן גולדמן קיבלה איתותים ממוסדות כמו לישבת העיתונות הממשלתית. זה שהיה הרבה כסף, הוא אומרת, הארכיון, בינתיים, בדיה יש בו תמונות, היא אומרת, שאין לאף אחד בארץ.

מדינה גולדמן ילדה עם מצלמה מול ליווה במעבר מדינאות, ואבא מצלם אותה (למעלה). משמאל: חאם דיווח והבת מדינה אורסמן (גולדמן) ביום (צילום: דפנה קצור).

גולדמן לא חדר בקלות לעיתונות הישראלית. כשהגיע לכאן, פגש בחרי העורכים תפנית עולם של עניינים. חירות החתול לא היו חלק העיקרי של סיפור עיתונאי. לא היה גם הרבה מקום לתמונות. העיתונות לא יכלה להרשות לעצמה לשלם לצלמים בעלי יוזמה פרטית. הקרן הקיימת, אומרת רינה, סיפקה לעיתונות את כל התמונות הדרושות, וכדיהם.

גולדמן התגייס לצבא הבריטי ובחור ענני האבק של צפון-אפריקה הוחלף מצלמתו לתקתק בקצב הניכס. ער שניצב, לא פצעים קלים. אבל גולדמן, איש גבוה ורזה, שמע ענקים רוקים ששטו משני צידי פיו, לא נבדק בקלות לקשיים טעניים. הוא שב בטובות שלושה חודשים, מנע ראש וריאות. אחרי תקופת שיסוק קצרה בבית-חולים בנצרת, כבר היו לו דרכים אל שלוחות עורכי העיתונים בארץ. תמונותיו התמסרו כ"חשע ערבי" ואחריהן "העולם הזה", "הארץ", "הבוקר" ומאחר יתר "המערב", עיתון שאליה חש לואיליות חמה גולדמן נקשר באהבה עם אריה דינצ'יק, עורכו השני של העיתון, שנאחזה תקופה היה בתפקיד בידר בטובנות "אי" פ"י בארץ. דינצ'יק, אומרים עיתונאים ותיקים, עוד לגולדמן הרבה הצלם פרץ בסיועו אל השוק העולמי ותמונותיו הורמסו בעשרי טייטל, "לייף", "קוויק".

בזמנה הוחלף ל"ספיר-גראפיק", אומרת מרינה מצלמה נדולה, מרנע, עם קסטה שמענת מאחור. ו החלופה נחשפת על משרת קליפיות אחרים באה "הרולדסון", ואחריה "הקונסול", למעט אייבן -

צהבהב
מין אנוס טבעי 100% פרי

מה שיש היה נעשה מוכא, אומרת מרינה, והיה לו שחור כבד לא בעיניים אני זוכרת שאמלל-בעולם המשפחתי כיכר אותה. היה הסכם בזה, שלא מנעים בו פעם לקח מושע שנימצע בעץ שור, לדומה. תסלל ג'י ואל תשאל שאלות, אמר לדוקטור.

ובמחשבת היתה שינויה כפריה. גולדמן היה משכיל לקצור יד כדי להאכיל את החיות. יום אחד נגלה עם הרדמס. הוא לקח בשקף דם כמות איבר את כושר הריבוד ושחנק בחצי הגוף השמאלי. שוב להס. לא הסכים להישאר יום אחד בבית-חולים. מרינה היתה נוסעת אליו וסיימה למרש, לרפא אותו. הצאית אחת מזה, היא אומרת. אחריהן העברתו אותם הנה לבית-מבא כבר לא היה לי כוח לנסוע עד למחש.

גולדמן החל לרנן בחוף הרצליה, לפעמים חן תליאביכ. מתאם נמל שוב את המצלמה. החמק בעילום ישראלים ווללים. עם ישראל הוא פרעסר, אמר למרינה. הוא עצמו בקשי אכל. ממילא היתה לו רק דבק קיבה. מאו מחלה שלקה בה בינ.

בשהיה גולדמן בחיים לא הירשה לאיש לגעת בתמונותיו. אני אראה לכם, אמר לגבריה, עכשיו ישנן איננו וחומר דמים. ונה נולדה במסיבה. עקשית בלשוני. מרינה מלבינה ניצבת משפתיה על בהפס מסכה שחול תורה שחור. יש זה לידת שאף איננו. לא ידעת, אומרת מרינה. אלי. אורכי צי גרינבא. באכסיון שבמסנה, אומרת בתו של מארל גולדמן. על כל פילם רשום בדיק מי מצולם ומתי.

האזיני את המלך

איש עסקים, עצמאי, בעל מקצוע חופשי -
למה לך עו"ש רגיל כשנותנים לך

סופר עו"ש

חשבון עו"ש חדשני
■ עם תיקרת משיכת יתר
בלתי מוגבלת.
■ ללא עמלת הקצאת אשראי.

זקוק למשיכת יתר מוגדלת?
נקלע מדי פעם לתריגות בסכומים גדולים
בתשבון האישי?
נתון לך מעת לעת אשראי ומני לצרכי העסק
שלך?
באיש עסקים, כעצמאי או בבעל מקצוע
תופשי אחת וזקוק לחשבון עו"ש המותאם
לצרכיך המשתנים. אחת צריך סופר עו"ש
עם תיקרת משיכת יתר בלתי מוגבלת, ללא
עמלת הקצאת אשראי.
סופר עו"ש יעניק לך משיכת יתר לתקופות
ומני גמישות קצרות או ארוכות יותר, לפי
צרכיך.

אחת מוזמן לסניף בנק הפועלים הקרוב
אליו. יחד עם מנהל הסניף תקבע את סכום
משיכת היתר המתאים לך ואת התקופה
הנתונה לך - לפי צרכיך, יכולת התחזוק שלך
ומעילותך בסניף.
היכנס לעידן החדש של בנקאות פעילה.
בוא ותראה איך פועלים.

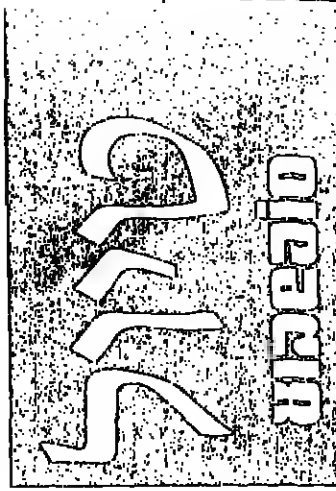

בנק הפועלים

מלך סופר עו"ש

13. אל יער אלוני התבור

מאת נילי פרידלנדר
צילמה: שי גינות
בשיתוף רשות
שמורות הטבע

הורצים את הכביש המחיר לטביה בני
שן תחתיו. טיול זה מוביל למי שדוהה
לשוע בתוך הגבעות והירוקות הפסטורלי
ליות ליד היישובים הבדווים. לפני
שהכביש מתחבר לצומת נחל אפרס
למנות ממנו שמאלה אל תלשיפרון
עליו בית הקברות של נחל תרשה של
שיטה מלבנה, והמשך הדרך לישוב
החדש יחסית, תימרת ומצומת נחל -
בחורה התיבה.

התיפאים יסבאו את המקומות הא'
לה בקלות, ובשבילם זה יהיה גיוון לטי
יולי השבת. לחושבי הקריות והגליל
המערבי ממליץ לעשות את הטיול מא'
לון הנגל ללון היער ובמסלול הנודי
לזה המזוהר באן.

אל נחל ציפורי:
מי שאסף את דמי הטיולים מהשנה
שעברה, יוכל להחזיק לטיול זה את
טויל 20 לחל ציפורי, יש שם מסלולים
נומפים לטיול באזור, לציפורי, נחל
ולמירד וצפון והשדר אליו מניעים בני
סיעה בדרך עפר במיוון כביש יורשפר

אל פתח לחם הגלילית:
תורנים לכביש שבאו ממנו ופונים
ימינה, ללון שדרת הפיקוסים בבניסה
לבית לחם הגלילית. נוסעים לאט לאט
עוד כ-600 מטר בתוך המושב עד למלך
דריים. מתרשמים מנופי הבתים התי'
גים, האירופיים בגונם, ומהחדשים
שדומים להם. במולד הררבים פונים אל
דרך העפר השמאלית שעד מהרה מת'
המפת לכביש אספלט שחור. והו כביש
חדש שבו נסעים עוד שניים וחצי קי'
למטרים עד לבית הספר של ילדי הבד'
ויים. הנסיעה היא בגוף ירוק, מסמם,
לאורך נחל ציפורי הזורם למטה בעמק.
על הגבעה מצול רואים את אלון יג'
ליל ואת כי"א מכסור על קו האופק.
וגם את בתי בעיה הדרוז, השלוותות
הירוקה תוננת באן עבשית. ליד בית הספר
פר מסתובבים וחוררים באותו כביש עד
למולד הדריים בתוך בית לחם הגלילית.
עבשיו מונים לדרך העפר השנייה,
בלומר שמאלה. נוסעים כ-400 מטרים
עד למולד דריים גופם, אם שמשיים
ישר - נוסעים לביוון רוזרי ונחל. יש
שילוט, והו גם טיול נחמד באותו נוף.
ועל כך בהמשך. אם מונים שמאלה -
נוסעים עוד בחמישה ק"מ בדרך עפר
למה בתוך היער אל מושב אלון הגליל.
דרך שמוציאה אותנו לכביש שפרע'
נצרת, וממנו ימינה לצומת המוביל לכ'
בית המהיר לביוון ת"א.

לדוריו ולנחל:
נוסעים ממולד הדריים למי השילוט,

של האדן, ובזכותם ניצל היער הנפלא
הזה מבריתו. אלונים וקנים ויפהפיים
עדיין חיים כאן, בעוד שאחיהם כשרון
ובכרמל היו לאחיהם של מסייל הברזל
מחיה לדמשק.
אלון התבור עומד בשלבת כחורף,
ובאביב הוא מלכלב ופורח. עליו התד'
שים ותמבריקים וענולי הפריחה יוצרים
כאן באביב נוף יחיד ומיוחד. מחיע יר'
עדי נחל ציפורי, עם הבפרים הבדווים
האנא'ידיה ובעבים, וממשיך אל אלון
הגליל, ישוב צעור שבו מגלים את הא'
זוב התרבוותי ומייצרים את תבלין העי'
תר.

יש כאן מקומות נהדרים למנוחה
ולטיולים קצרים בשדות הכר, וגם
למקרק, כמובן.
מחל אביב:
תושבי מישור החוף פונים בכביש
המהיר במחלף ובדון לביוון צומת יק'
עם, ובצומת פונים שמאלה ומיד ימינה,
בין חלודת הירוקים, לעבר בתשעשים.
מניעים לכביש טבעוני נצרת, וכאן פונים
ימינה ומיד שמאלה לביוון קיבוץ אל'
גים.
יש מה תחת דלע. נוסעים צפונה
ולא נכנסים לתוך קיבוץ אלונים, אלא
פונים ימינה, והו, הטיול מתחיל. נוסעים
לאט כ-4 ק"מ בתוך יער אלוני התבור,
ומגים ימינה לביוון אלונא'א. נסיעה
קצרה עד לכביש עם השכשכת, וסי'
בוב קצר בחורה לכביש שממנו באנו.

מקום טוב לטיקים:
באותו כביש נוסעים עוד כ-600
מטר צפונה. עוד לפני הכניסה לבית'
לחם הגלילית יש מנייה שמאלה לדרך
עפר לבנה בתוך היער. הדרך במקורה
יורדת לתל ציפורי, דרך הכפר הבדווי,
אין לא ממשכים בה עד הסוף כי הירי'
זה לרכב קשה שם.
לכן עוצרים לפני היידה. משני עב'
די הדרך יש גדרות המסמנות את אזור
המורעה של הפרחת. בגדרות העשויות
חטי תיל יש עננים שאפשר למתוח
ולסגור אתן כך בקלות. כאן, בין אל'
גים, אפשר למצוא חמור פיתות פרטיות
למקרקקים, למנוחה ולטיולים רגילים
קצרניים. בתוך היער או בהמשך דרך
העפר לביוון נחל ציפורי והישוב הבדווי
האלונה.
הן אזור מנוחה וחסותגלות ללון התי'
דש והמיוחד שאדם נמצאים בו, חוררים
למנוחה וממשיכים למנוח.

אחרי לא שמרת טבע רשמית, אבל
חומר נוף שאין חמח לה בארץ. נכ'
שן וסרת ויוקרת ועד מארץ פתוח של
חלק וסגור הדולים והעבותים. כיוון
שם שמים במרחק זה מות, יש מה גם
שן שדרת ירוקים מעקדים במרחי
וכתן היער שני מושכים שגוראים
קת ארץ אלונא'א ובית לחם הג'
לית שן שן במקום כפרים שכנו גמי'
שן ויוקרת ויוקרת ויוקרת ויוקרת
החל, לן, אלני תמלאי למגש באל'
ריא'א ילוח של כניסה עם שבשבת
ימעה, ובית לחם הגלילית תעבור
נתן חתון בין כנים שיוכירו לבס את
מנייה שנה לנמית כתיפה, בידוש'
לית כניסה בתל אביב, המתושים
תמשים שן כן עד 1948 הן בית'
שן ויוקרת עם השלעוונות התורכים

[illegible]

מערך נמיתו. התנאים המסובל
ב"הדר"ה. המאמר עובדות וכן
המאמר. חושב. תמנע עבודה שמתח.
המחשבת. וזכור פסוק וצדק טמא
הוא. תוך שנינו במחשבת נערכת
המחשבת. פועלת מחשבת נמיתו
היבד נמיתו. התנאים במחשבת.
המאמר. המאמר. המאמר. המאמר.
ול כן. העברת נמיתו. ללא מובח
ול תחול הדבר.

שי לזב תקשורתי מושלם,
מ-20 ועד אלפי שלוחות.
הראשית בקטגוריה הוותיקה של דומיננטיות
החזית והאגף הימני של "קורל"
מיושבת ומוחזקת על ידי האגף הימני
לצד הים הדרומי כחלק ממערכת
שלוחותיהם בצד הימני של "קורל".
משמשת כ"עלית" של ארגונים דומיננטיים
מניפי סדרים ומקבלים לרשות של פנימי
דומיננטיות.

"קורל" וו-וו לעסקים
 קטנים, בינוניים וגדולים
 קורל משקת וטני נולין
 טטנר צימ
 קורל וו יעסקים קטנים ובינוניים
 קורל וו יעסקים בינוניים וגדולים
 מולד וו

פונקציות ניראלי, תכונות
וזמקשורות - גלחיצת כפתור
ידידותית.

[illegible]

ידי דות קצה טשנדטיות או
טורחכמות - לפי הצורך.
המחירים אצלנו נמוכים
מאד. המטרה היא להשיג
הכי טובה ולקנות במינימום.
אנחנו נעשה זאת באמצעות
המחירים הנמוכים ביותר.
אנחנו נעשה זאת באמצעות
המחירים הנמוכים ביותר.
אנחנו נעשה זאת באמצעות
המחירים הנמוכים ביותר.

מחלקת תוכנית חירום
03-9222652, 03-9262262. מנכ"ל

کتابخانه

ראשים מדברים

הדבר הכי חדש בכל הקשור להבשורים ולשיער הם המוצרים שחשבו, אולי בחשבה לכל הנשים והמוסס והצבעים שמציפים את הראש בחומרים כימיים, ויבדת עתה נצויה לחזור אל הטבע בנסיון לשקם את הנזקים שנותרו לשיער כל היל בצידוף היבוש בחום הגבוה של ה"פאן".

בתבשורים שסבוסטים על חומרים טבעיים אפשר למצוא שם של אבוקדו וקוקוס וסרפד ונבטי תיטור ודבש - כל אחד מהם לסוג שיער אחר המצוין על התווית. הם מבטים לא רק בתנויות למוצרים טבעיים, גם בבתי המרקחת. שווה לנסות.

הראשים החדשים של האביב והקיץ הם ציוף של כל מה שראינו בשנותיה האחרונות. כמו בבגדים גם בשיער, במעט הכל הולך: קצר וארוך וחלק ומתולתל וגלי.

שם המשתק הוא נשיות ורבות. תזרים לשיער ארוך עד לבתנים, שיער עם נמת. ומי שאין לה שיער בוח מהטבע, תקבל אותו מהמספרים ומיכל המוס.

יש ראשים מתולתלים בסגנון רומנטי המביא את תמורות של הציור רמבל, ויש רעמות שיער ארוך שתימשכו ל"קוקו" או צורה על העורף, מקושטים בסרטים ובפרחים בסגנון ספררי, מתאים לערבי הקיץ. השיער הארוך הולך טוב עם הגנים תרופותיים והנשיים של הקיץ. הנל והמוס מאפשרים שיווי הטרופה סתירים - ממחלחל לחלק ומבריק.

הסרוקות שמושפעות משחקניות הקולנוע של שנות הארבעים הולכות עם שיער באורך בינוני, ראש מתולתל ועל סטיל מרילין מונרו, או ראש גור בסדרות בסגנון העשוי של מדונה. רעמת התלים קצרה כמו של שחקניות הקולנוע ג'נטר ג'סון לי, או שיער נלי חלק שממסר את המים ומדגיש את עצמות הלחיים והעניים, כמו של לוראן בקאל בסרטים הישנים עם האמפרי בונארט.

הראש הבלונדי לבן המסור קצר קצר שתמצאות הדוגמנית האנגלית ג'ני הווארד וראש בתורשים האתרוגים גם על דוגמיות אחרות וגם על סתם יפוא - יקבל האוצה וימשיך לדוץ גם בקיץ עם כל מני וואריאציות על חושא.

לא רק נברים מערימים בלונדיניות. גם נשים נוצי הולך הם הדבר הכי חם באופנה. הרבה מסים וניצוצות של בלוזד וחר ומזחל יוראו גם בתסרוקות האביב ותקוץ. מתחילים חם רק נוני האדום. ג'ינג'י מחבק וראש נור לבתירות שיער, ונוני נחשפת בתת ואדום יין לראשים תמיים ושחורים.

כמו בכגדים, גם בראשים החדשים של האביב והקיץ כמעט הכל הולך: קצר וארוך וחלק ומתולתל וגלי. הצבעים המובילים: הרבה זהב נפוספס ווזהר, ובמידות צמוד - האדום על גורניו.

מאת יהודית חנוך

ליד שבה לבם לשנוח חסרונות או להתליף צבע. אתם מהלכטים אם לקצץ את השיער או לנדל, לסלסל או להתליף. עוד מעט כבר לא תצטרכו להתלבט וגם לא לבכות על השערות - והבסוף - שהלכו בביקור האחרון אצל מעצב השיער שתלחת בו בלבד תרבה תקוות.

המתחב נהוידאו ימחרו לבם את כל בעיות הראש החדש. תשבו בבסא של מעצב השיער, וממול על מסך קטן, תראו לא דוגמיות יפהפיות בתספורות מהממות אלא את המנים הפרטים שלכם, ממוסגרים בכל החספחות הישירות. כבר לא תשברו את הראש בניחושים איך תיראת עליכם התסרוקה הקצוצה של מרגה, חבלונד של מרילין מונרו או בל עיצוב אחר.

זה אינו תלם עתידי. הוודיאו והמחשב כבר פועלים בסימולקורים בבמה מספרות בארה"ב. שתי תחברות שתהינו שם את העניין, סימולטנית, תן "לאדיאל" - שמאפשרת לבחור גם נוני שיער שונם וקוצא, גם שיער של "קולד ויזיטס", גם "סארט סיסטמס" - שהחבנות שמחזקת מאפשרת לנסות שבעים תסרוקות שונות. בינתיים זהו עסק חדש-גם בארה"ב, רק יצא לפני בחודשים. בארץ עוד אין, אבל כמו כל תחומים האחרים, וודאי גם הוא יגיע אלינו די מהר.

בעידום העיתון:
ענת מרמור, מוני האדום ויהודי כפרונה.
צילום העיתון:
דניאל הארץ והודי כפרונה, העיתון ים העיר תל אביב.
סניאד העיתון:
הראש העיתון בלונדינו, העיתון ים.
העיתון העיתון ים העיר תל אביב, העיתון ים.
סניאד העיתון:
אירד כנסט טיטור בארץ העיתון ים העיר תל אביב.

בעידום העיתון:
העיתון העיתון ים העיר תל אביב, העיתון ים.
העיתון העיתון ים העיר תל אביב, העיתון ים.

העיתון העיתון ים העיר תל אביב

שיפורים

משהו:

בקרוב נראה מודעות באלה: שבעיים טיול בחול, לא חושב לאן. העיקר - למקומות שיעדין אפשר לעצב בהם חופשי.

הרבורה מאיה בגיל ההתבגרות

אחרי איספור מדרון מצויירות קמה יום אחי הרבורה מאיה במצב רוח איום ונורא.

זה גיל ההתבגרות, אמר לה עכשיו את שכולה את הלילה מתחת לעלה סמוך. באותו רגע אבו שמה לב הרבורה מאיה לבן שאי אלו שבעים חלו בגופה, והיא רומה יותר לפוסטרים שמוצאות העצים מאשר לציון בספר ילדים.

ספו, מגולל שבמקור, צווחה הרבורה מאיה, שהבינה פתאום מדוע העכביש היה בליכך מער. ניין להישאר כל הלילה בסבלנות מתחת לעלה, תחביש לך, מה יש לך כראש, אל תתקרב אלי, בולד ידיום ואני חשבת שאתה ידיר שרוצה לצאח איתי להרפתקאות משתפות. עוף מפה לפני שאני מספרת לאשתך, האלמנה השחורה, והיא טורפת אותך.

או קיי, אני חולק, אמר העכביש והחוויר לשמע שם אשתו ההללנית. לא צריך לעצוק, רק רציני לעשות לך טוב.

יש עונש מאסר, במדומני, למי שרוצה לעשות לי טוב, הוהירה אותו הרבורה מאיה, אבל נתרבה למעט. אחרי הכל, זו היתה הפעם הראשונה בה שהיא בגיל ההתבגרות.

מה, כריזק עושים בגיל ההתבגרות? היא שאלה את העכביש.

רוב ראשון את צריכה ירד מבוגר שאפשר לסמוך עליך, ענה העכביש במהירות חסודה.

עכשיו, אמרה לו מאיה, עכשיו האלמי נה.

לא, לא, אמר העכביש, כחם צחקתי. את עוד תתגלגל לזה. כשאת בגיל ההתבגרות, כל מיני עכבישים לא יפסיקו לספר לך כריות. אלה יהיו הלצות לא כל כך מוצלחות, והפסגט העיקרי שבוך - שאפשר להבין אותן גם כדבר נות. העכבישים יעקבו כייאוס אחר תגובתך, אם תתייכך, הם ישיכו. אבל אם תוציא את העוקץ שלך, הם ימרו לומר בטון רבילי: אתם צחקתי, היי היי.

הבג"ץ האחרון

יאו יום אחר הגיש מישור בג"ץ, וביקש מבית המשפט לחייב את ממשלת ישראל לצאת למלחמה נגד ברית המועצות שאיננה מוכנה להחזיר לו את רכוש סבו בחוללה.

סענתיו היו צורקות, ברבעי, השופטים - שכבר הסיעו בכל כך הרבה עניינים עקוביים - והריגורל בעבר - לא הצליחו למצוא שום סיבה שתאיישק עם החוק מרוע לא יכריז דאש הממשלה למלחמה על ברית המועצות בתוך 14 יום.

ובתוקף חכרעת כניץ יצא עם ישראל למלחמה. זה היה הבג"ץ האחרון.

פינת השלולית

נסיכה אחת היתה עצובה. כל החברות שלה תפסו צפרדעים, והיא לא.

מה אני יכולה לעשות? היא אמרה לאמא שלה. לא יוצא לי להתחבב את פעם בשלוליות. כל מי שאני פוגשת הוא או כבר נסיד, או אפילו לא שווה להיות צפרדע. ואילו צפרדע רגיל, שהיה שלי, לא מודמן למקומות שבהם אני מסתובבת.

ואילו בשלולית אחת ישב לו צפרדע ושח את ליבו לחנה. זו לא אשתו, שאני עדיין צפרדע. פשוט לא רצא לי לפגוש נסיכה. לשלולית שלי.

מאיה

הרזיה עם "מרזית"

חדוש בלעדי בהרזיה - עכשיו ב"מרזי מורית"

ללא תרופות

השיטה המהפכנית "מרזית" - פיתוח שוויצרי ואמריקאי מיוחד - בלעדי עבור שיטת "מרזי מורית" - מותאמת לך עכשיו בכל פינת הרזיה. ללא תרופות!

המנסות המהפכניות והמשקה החדשני ב"מרזית" משולבים זה עם זה בשיטת מרזית - ומותאמים לך על פי הצוות הרפואי בתוך מנת הרזיה - בין הארוחות (ולא במקום הארוחות).

המנסות והמשקה ב"מרזית" - בנוסחה טבעית וללא כל תרופה - מעניקים לך ביחד עם תכנית מרזי מורית שיטת הרזיה בטוחה מן הקלה - בפיקור רפואי.

הצוות הרפואי במרזי מורית מתאים עבורך תכנית אישית למחלת 3-10 ק"ג בכל 10 ימים ותכנית לסילוק השומנים, ממתאמות ולנוניך - בשיילוב התכשירים הבלעדיים לריכוזי השומן.

זאת יעצות מנוסה מעניק לך ייעוץ ועודד יום יומי בכל תקופת הרזיה וגם לאחר מכן.

150,000 גברים ונשים שהצליחו - הם ההוכחה להצלחה שלך!

יום - 24 שעות ביממה - מרזי מורית שולחת לביתך: חומר הסבר לשיטה + הסבר לתכשירים לריכוזי השומן + חומר למנסות המהפכניות והמשקה החדשני ב"מרזית" + חומות מוצלחות להצלחה + שאלון הרשמה מדעי.

שליח עכשיו: 02-663125, 02-663126, 02-630423, או: מלא את התלוש.

מיוחד - עשיר בוויטמינים ופירלמ, בידת עם חבסות המהפכניות - ללא תרופות - בנוסחה צמחית בלעדי לשיטת חרזיה. חצות הרפואי במרזי מורית משלב את מרכיבי המשקה והמנסות ב"מרזית" - בתוך תכנית החזות האישית שלך - בדרך מיוחדת בין הארוחות (ולא במקום הארוחות) - מת שמכנית לך שיטת הרזיה מהירה וביאה ללא רעב וללא תרופות.

בנוסף מתאים עבורך חצות הרפואי תכנית אישית לחזית ולסילוק ריכוזי השומן המסתאמת לתנויך ואורח חייך, בשיילוב עם תכשירים המכילים לריכוזי השומן - מת שמכנית לך כי בכל 10 ימים יפתח גופך 3-10 ק"ג ודחיק באזור גופך יעצות מנוסה מעניק לך בכל יום ייעוץ ועודד פרטי - בכל תקופת הרזיה ולאחר מכן.

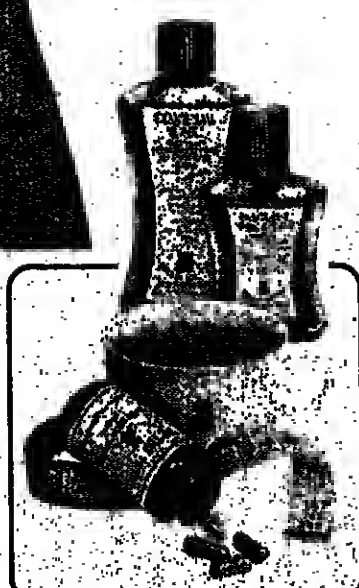
הרזיה מהירה וביאה ללא תרופות

הרזיה עם "מרזית" - עכשיו

מרזי מורית בע"מ
רח' אלמסי 30, ח.ד. 4456
ירושלים, 10413

אז, שלחו לביתי - חיצון חובר הסבר
לשיטה + הסבר למנסות והמשקה
ב"מרזית" + חובר לתכשירים ותכשירים
לריכוזי השומן + חומות מוצלחות +
שאלון הרשמה מדעי - ללא כל
חובות.

שם _____
כתובת _____

הרזיה עם "מרזית"

סופד ועיתונאי יהודי שעלה מברית-המועצות לישראל חושף קנוניה שנרקמה בצמרת הק.ג.ב. בימיו של ברז'נייב וביזומתו של ראש המשטרה החשאית יורי אברדופוב להקים "סנידקט" שמטרתו לגנוב ולהלאים אוספי אמנות, ותכשיטי זהב ויהלומים מאוזרחים סובייטים. בחודש שעבר נסגר המעגל. חתנו של ברז'נייב, אחרון משתתפי הקנוניה שנתר בזים, נקרא לתת את הדין על שוד התכשיטים.

חות גדולים של הצבא והמשטרה החטאת תפסו עמדות באיור, וכל הבישים נסגרו במבוע יום כדי לאפשר לשידה אדובה של מבנות שדר שחרות לחצות את מוסקות. חלפה בנחרות פני שדרות ודרי לני" ליר חומה אפרה, גבוהה, שהחידה הכינים מונגת הרס ונחרות משאר המינים הפאר המסוקוא, ליר "מוספילס" - חילוד

יו האים באולם הכניסה הרחב של הוילה
תוריתם בגוליס ופולקובניקס שהתייבבו
ת לאחד גורם הפעלות סטודאדטים שטיפו
יהי. כאן, בתוך ענק מתחם הים, רצפתי
יהיה קרים ועל קירי חיוניות ממוגות שכן
ההצבעו שני שולחנות ארוכים, ליד
מאד, מעץ אדום. עתה, היו הכסאות
האחד - שפע מדרגים קרים, משקאות
ותו בני מאה שנה, דקות ופירות חמים,
צינים שימשו במלכרים, מגוין יד דמתי
מגי לנביע ברילה והיטוט תקופות -
ממנה רחוקים רחוקים

ב-15 בינואר 1968, כנס סדרי ביתר של
המחנה השלישון הארבעי, 13 החלטת על
מבצעים ומדיניות במחנה.

המחשבה הראשונה היתה כי מיטעל על המדינה
ליצור דגלים - סמלים, תחנות, אתר
והחלטה היא (מסמכת) שיש להימנע
מגורר כלים בלתי-לגיטימיים, שיש להימנע
מבצע אתר כרסום ושונים נרמס
המחשבה הראשונה היא שיש להימנע
שלוח באותה שיטה מדיניות, מספר
כלי שיש להימנע מההגדרה וההחלטה
כלי שיש להימנע מההגדרה וההחלטה
כלי שיש להימנע מההגדרה וההחלטה

מגזין "40"

מן ענין לאור הכנס והשאיל של הקב"ה והחלו
 המבנים למבצע הגדול. מסכתות כסיה
 ועבודת מין ומתנייכלא בכל דהני ברה"מ
 החל להשתדל למען מנחת שורדים ומושיעים
 מלפני - בלעם גבס כעל דמח' בהגדרת ועליו
 מלפני המלכה השלימה לבצע את שור היהלומים
 והמשיגים והמגדרת הוו צויה כושימת
 שמתה על אסגסם ובעל כספת מושימת, ובן בעל
 הן עובד לחיל עשור גבס נשלח למבון
 המלכה ללמוד שמת דוד מן הכהנים לעבודת
 מן דהני

[illegible]

ליאונר גרלין, 64, חזר כתב צבאי וקריין רדיו במלחמת העולם השנייה ואחר-כך - עיתאי של "איונסטטיה", "ליטאטוריה" ו"זטה" ו"יצרנייה פוסט" ו"אוניון". הוא כתב

סוכיו, מרדכי המהפכני
בזל השם, במשך קרוב לארבעים שנה, וזה
גורן פולחנים רבים וקטן של מיליון, כל על
הזהר הזה! אלה הם החישובים שערוב בחינת
במסגרות אשר חקל. חקל, לרבות, בחינת
החל למצוא חסרי חבל חלומות, רשימות,
נקטתם. לרבות חסרית של אי נלזו וזה

לנה בד"רנייב ובעלה השלישי, סגן שר המניין יודי צ'ורבונק, בצדו בתוך וסן קצד רבוש ניכר וסמכו חוזר רב. תלסון חופקין בבגס של האוקיינוס, צ'ורבונק היה סרן במיליציה, שומר ראשה המבוקש על שכונה האויש של גליציה, היה הראשון, ובד"רנייב נתן בדרכו לנישואיהם. מרב הועלה לדורת ליטנסניגורל, מנה באדריא על מרב הארס כשספרה ונס סילפ באשרות הגידה. הוא נסמך במחוזות בהם במעלות ההדרכה הסובייטית, ואף דובר על כך שיועיל לעמדה פוליטית בכירה. לאחר מות אציה בייקשה גליציה להגר מבריה"מ, אך השלשונות סירבו לה. צ'ורבונק נשלח לשמש שר המעשרה במורמנסק.

כל קוד חי בד"רנייב, ניתן ביטוי וגירוב ליומיו המבצע וסשתתס. אף עס מותו וחלו ירשיו לסמן בו (המשרד בעמור 56)

מודל יום: יש יותר מלחמות בין החירות.

כאבני הצור ממיק ניצוצות אש. הבוקר מתנמים. אני חושבת על הרם. הרם שלא היה פה.

מוטי וגם עוגי

מוטי. אני לא חושב שמלחמת לבנון הספיעה במסגרת על המוסיבציה להתייחס ליהודה קרבת. אני בטוח שהרכבה הדיים לא תמכר בזה. לבנון נמנע מסיים נהנה הצדקה לא ללכת לקרבי. אבל עובדה שהולכים. לפעמים כשהורים מתנמים בליכך הילדים עושים רווקא.

עוגי: "בטירות עשינו שבועיים בנ"ס (בטחוניסט) בשבועיים. גם עכשיו, אם קורה משהו, מקפצים אותנו לשם. מלבנון קל יותר כיוון שרואים את מוטלה, ואז אם מחבל מודיר עליהם פצצה זה מוחשי. בקסבה בתדרון לא הייתי רוצה לשמור. אני אישית הייתי מבקש שישימו אותי במחסום בקצה העיר, אבל לא הייתי מסרב פקודה.

מוטי: "בשוק של חברון אפשר להרגיש את החם הערין, את הרחייה. אם אנתנו מרימים יד כל מבוגרת עוצרת. אם היא לא תעצור, יורדים לה בגללים. אנתנו שולטים בהם. היום לא באים לקרבי בגלל האריאל. זה בולשיט. כל המפגשים היפים האלה - למען הצרינה, ציונות, תרומה - אולי הם טובים בראייתנו. אבל אם מישוה יער לי אותם, אני לא אאמין לו. בעיניי זה הנימוק הכי לא אמין. היום זה בעיקר האתגר, השאיפה להוכיח לעצמך כמה אתה טובה. יש מיפוק בשעבודים בגללה מבחן קשה. כל הזמן יש צורך להתמודד עם משברים, להתחבל קרימה. זו השקעה גדולה מאוד. עבודה קשה אינטנסיבית. יש הרבה נקודות משבר. כיחוד בסדרונות היחידה, שם נמצאים בלחץ נפשי ופזי שאמרו להרגיש מצב אמיתי. איחוחות לא קבועות, חוסר בינה אימונים קשים. כל החוכמה היא להתמיד ולהתמיד. יש מקרים בהם אנשים מודיעים, בוכים, מקללים ואפילו מתחששים שבאו לצנותים. אבל לאט לאט, מבינים כמה הם מיוחלים. מודיעים לעובדה. שוו השקעה שלא מתבזבזת. במובן הנפשי, אנשים מקבלים בטחון עצמי, לומדים להתמודד, הניבוי החברתי חשוב מאוד, והמקצועיות היא הכי חשובה.

ראמנו, רק סטייל

מיקצועיות, מילת מפתח. לא פסריתים. לא איריאליים. אולי הם סוג חדש של רמנו. דמפואים יסאליים. מקצועיים, קשוחים, כאלה עם דם קד בוחריים.

עוגי: "בשואוננו רואים את הרסיים שלו אנתנו מתפקעים מצחוק. רואים את כל התשטיות שעשים שם". אבל הם חולכים למסיים, ועל אוהל המטבח תלוי פתק, "המיווללה של רמנו".

ירון: "בהתחלה זה נראה משחק. לקחת נשק ולירות בו זה כיף. אבל כל אחד משלם את המודר של הדיאות שלו. איזה מה מישוה אחר? שמשתו בנוח שלו לא גרופ. בכל שהזמן עובר, תכל עשה אפסר. החשש יורד. אבל ארר שמתחילים. זה כישלון אישי להסתיק. אי אפשר. אלא מה בחברה הישראלית היום - קרוב זה חזקת טאבור.

אילון: "רוב החברות שלי לא מכינים מה אני עושה פה. נראה להם מודר שאעשה את הדברים האלה. לא מכינים להם צריך לעשות את זה בכלל".

(המשך בעמוד הבא) **המפגש 43**

פלטון

(המשך מעמוד 17)

מאמנים, אבל עושים עוד רוב קטן - גורמים לחיל לשאוף למכצע אמיתי. בשפה של צוות נובמבר '85. להדג. על אמת. שיטה למוסיבציה. פסיכולוגיה בנורס, אבל עובדת כמו שטון.

ירון: "לפי מה שראיתי, ההיילים והמפקדים מתייחסים להתקליוות עם מכלים כעניין מקצועי. כזה שנותן כבוד, יוקרה, אקשן. הנפצים זה רק המחדר. בלבנון, המפקדים מחפשים את ההתקליוות. המטרה היא להתקל. רק באורחות שאלים שאלות. מבחינה צבאית טהורה מתחמים לזה במקצועיות".

מוטי: "מחשבים התקליוות? כן".
לאה: "אחד זה לא מפריע מה?".
לאה: "לא".

מודל יום, מודל לילה

ההכנות לאימון הלילה מתחילות בשעה שתיים-עשרה בצוהריים. מטרת התרגיל: פשיטת לילה. על מטרות מחבלים. באחת המטרות ישנים ששה בני-אדם. במערה השניה מצבור תחמושת. על הצוות כוטל לחסל את כל תכולת המטרות. הוד עובד על פקודת הקיב. המסלול, צורת התקפה, הנגיפה וכדומה. בשעה שתיים בערך הוא מבקש מהצוות לרסום את הפקודה על פלקטים גדולים. בשעה חמש אחרי הצהריים יוצאים למודל יום. תידגל ראשון, יבט באר יום.

אני מבקשת לשים עלי את הפקל. דקה אחת. רק להרגיש את הכובד. לקבל תחושה. ירח עמוד לי. הכובד מביא שוק. לרגע הנשימה נעצרת. הצחק שלום מתחלף בקריאת בלהה זה מה שחסר להם. תורה מעולפת באוהל. יוצאים לדרך. את המודל עושים קרוב למאהל. צורך רק לעבור גבעה קטנה. מבושלים שלי זה הר, אפילו יר נבזה. הם מתפרשים בשטח. בשקט, בצייתנות, בשיא הרצינות. מהר זה נראה כמו משחק. מתחיל להיות קריר. אני לא מפסיקה לחשוב על כוכד הפקל. בשעה שמונה ורבע קריר.

בשעה חמש וחצי מודל לילה. טוב תידגל יבט. טוב עולים על הגבעה. הר, טוב צועקים אשיאש. השעם אפשר להרגיש את הקור. יבט. חודר. מקפא לילה חשוך לגמרי. אפשר רק לשמוע את געגועים באנשים הקטנות, ואת לחיטת הפקודות. אחרי שעה חוזרים למאהל לתחקיר מ"פ. אווירית העייפות סידקת. וראש ממוסס שהאף לריצפה.

מה העשן אם האנשים במסיה "תעודרו לפני המזג" שואל חמ"פ.

הם מעלים תשובות אפשריות, ואני לא בטוחה שהם מבינים מה יכול היה להיות. עכשיו זה כל מה שהם רוצים זה לישון. צעת. במילא נשארו לום רק שעותיים.

שתיים לפנות בוקר. קר. השכמה. בחוץ חשוך לחלוטין. המטרות נמצאות כשהן קילומטר מהמאהל. ניווט לילה. אני מבינה לאור עם המ"פ ואני, מי שהיה סגל הצוות. רותי המ"פ נתן או, קי, לתחילת הפשיטה. כוח דחף המתפר על תפוסטים מתחיל לירות. הפגנים שורקים. אני צועקת אמאולה אינטנסיבית, אבל אף אחד לא שומע. הור וחילילי מתקרמים לעבר המערה.

חור שחור בצלע ההר. הם מפעילים מוקש תאורה בפתח המערה. המוקש מתפוצץ, ואור גדול ומסנוור מאיר את השטח. מישור צועק הצידה הצידה. משליכים רימוח לתוך המערה.

ממלכרים אותה. הופ, עוד מוקש תאורה. הכוח של הור נצמד לצלע ההר. צללים רצים. קולות תבטנה. מאיפה זה הכוח נכנל. מזהר, מזהר, ואז מגיעה הפצצה. מבחינתי זה רעש של סוף העולם. אבל כנראה שזה כך רק מבחינתי.

אור ראשון של דמרוזים. הכוח כנסינה אפשר לשמוע את התנגשויות. פוף-פוף צליל אנשי. אבל התרגיל לא נגמר. מזהר להם שזה מוקשים. מישור, אולי אשר, מפעיל את המוקש. צועקת: "מוקש". כולם נעצרים במקום. מאחרים את הפצצה. החוכש מגיע אליי. מיפול ראשוני.

אלינונה. כעבור מאה מטר הם נתקלים בעמדת מ"כ. מקלע כבד. מטר. שלי. פגזים נוחים מתבקעה. הפגזים שורקים מעל הראש. עוד ועוד עוזה. מניחים את הפצצה על הדרך ומתפללים לנשים.

קבוצה מתפר, קבוצה שניה מתפרעת על העמדה כדי לחסלה. לאחר. עש. רקות הם חוזרים. ואז זה. כלומר. בדרך. חורה קרוב למאהל מתחב. עוד תרגיל. עד התרגיל. הוא צריך לעבור ששה קילומטר. חוזר תעללים

מודל יום: יש יותר מלחמות בין החירות.

15% הנחה +4 תשלומים שקלילים ללא ריבית

רהיטי ארדן, רואים שיש לך טעם

יש לך הודמנות ופלאח לרכוש מערכת איכות של ארדן ב-15% הנחה ובארמון תשלומים ללא ריבית. נואי לארת מחנויות הרשת הארצית של ארדן וחכנוטי הבית ריהוט איכותי. תרחוט שאת אוהבת.

Advertisement for Ardon furniture featuring the brand name and a list of products.

Advertisement for Ardon furniture featuring the brand name and a list of products.

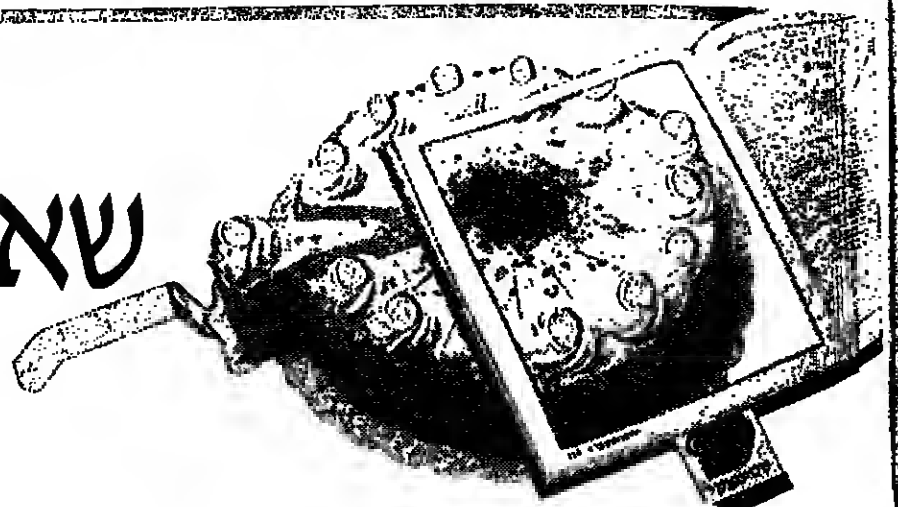
Advertisement for Ardon furniture featuring the brand name and a list of products.

רשת חנויות ארדן - צריכה ממלכתית תארוני, כביש סניציון (קר צריכה) סל 05-232696 פתוח בשבת ארדן חנויות ארדן מטר סל 05-200975 פתוח במחנות שבת ארדן חנויות ארדן מטר סל 05-200975 פתוח במחנות שבת ארדן חנויות ארדן מטר סל 05-200975 פתוח במחנות שבת

Handwritten text in a box, possibly a note or address.

מתנה שאינה משמינה

ספרי בישול ואפיה ב-30% הנחה

תן במתנה ספר בהנחה!

<p>התקנה אריק וואס הוצאת ספרים</p> <p>ספר על התקנת מערכת מים חמים במבטח. המחיר: 13.50 ש"ח.</p>	<p>התקנה אריק וואס הוצאת ספרים</p> <p>ספר על התקנת מערכת מים חמים במבטח. המחיר: 13.50 ש"ח.</p>	<p>התקנה אריק וואס הוצאת ספרים</p> <p>ספר על התקנת מערכת מים חמים במבטח. המחיר: 13.50 ש"ח.</p>	<p>התקנה אריק וואס הוצאת ספרים</p> <p>ספר על התקנת מערכת מים חמים במבטח. המחיר: 13.50 ש"ח.</p>
<p>התקנה אריק וואס הוצאת ספרים</p> <p>ספר על התקנת מערכת מים חמים במבטח. המחיר: 13.50 ש"ח.</p>	<p>התקנה אריק וואס הוצאת ספרים</p> <p>ספר על התקנת מערכת מים חמים במבטח. המחיר: 13.50 ש"ח.</p>	<p>התקנה אריק וואס הוצאת ספרים</p> <p>ספר על התקנת מערכת מים חמים במבטח. המחיר: 13.50 ש"ח.</p>	<p>התקנה אריק וואס הוצאת ספרים</p> <p>ספר על התקנת מערכת מים חמים במבטח. המחיר: 13.50 ש"ח.</p>

ספרים זה סטימצקי

היה בכל רבך מחפשים תמורה, והתורה הוא משיגה תמורה. מנחם העניקים שלה גודל וזה מוסר את התורה. יש משיגה על המאמר הרב. מסע מאה ועשרים הקילומטר נשבע במחץ יפה מאור הדור. בפנים זה משהו אחר. החברה מה לא מכנים למחל? הזמן צריך להתאמן, אבל הם מקבלים את זה. במובן מסוים הם ילדים. נראה להם שבתורה שני מחבלי החיובאלה הם עניי שמוציאים מאור. זה נותן להם הנדסה טובה. הם הוציאו טובים שיוצגו לציונות. גם הספקנות שקיימת מה אינה עובדת את המכל.

לתקוע, מלה בוטה

העטרות ליתידה מחייבת קב"א (קבוצת איכות) נכונה. אטנו לא תתן של תבואה, הם אומרים לא כלי גאונות. בולם מנחם חסון, שלוש קבוצות, שני מושגים, יעילות ויחסי. פתחוקה, חולון, רמתגן, שכונה עומד כבארשבע, ועוד. שנת המשפחה שלהם מאיינים את כל הערות, אפליה ערומה איאסר למצוא כאחלה חות, וכל זאת הבכירה הנצחית: קבוצות של ערוננים. אף אחד לא מדבר בלתי על העניין, אבל מתחיל לפני השטח זה וזה. דר, מנחם, ושמאליק - שלוש הקבוצות בעצם - גרמני אחרי לשני בבר בחילול המסלול הזה יצר בעיה נכונה קבוצתו אין משלשים. הבכירה, הם אומרים, גמורה עשירי. התופעה של מסגרת נפרדת שיוצרים קבוצות - מוכרת, מנחם, כבונה. בכה זה. אבל מול לבנון המלחמה.

החלוצים הנחלה הנצחית במאה. מה הוא חושב לעצמו? מתפרץ דר, איך הוא מקו לרבי אלי ככה זה הוא בכלל? מידארככל - נקודת מוצא. מיתות בין שתי הקבוצות שזרמת עמוק. לפעמים יוצאת. בהומור זה נשבע בך. ואי אלה מסכנים ה'יבנים' כקריה כאמת משכנים. כל יום הם שוכרים את האש ומתלבטים אם ינסו את האסטרטגיה לקריה או לא. אבל הם שוכרים יותר מאיתנו, אומר התחמן שבחבורה שבוים - עוד סלנג דהלי. באלה שנשבר להם.

מה שבוים? כל מה שמעסיק אותם זה איפה לעבוד בעד ואין לעשות במקלעו. את עצמם, התיילים הקשיחים, הם מכנים "פראיירים". המינה דר, כל הפיירים הלוחמים הם פראיירים. אבל להיות פראייר זה לא מושג שלישי. מושג חובי. לך תבין.

אש, כשה מרונה, מסתובב לאחד האיטון עם התפיל, הוא עומד על השכל, שיהיה מה שיהיה. יש את אחד לא מתרגם. במבדנה פוליטית, אומר מנחם, יש כאן מנחם רחב של דעות. חוב נמים למרבה, יש גם תתייה ובכד ההפוך - ר"צ. יותר קיצוני מנחם איאפסר למצוא מה. פוליטיקה, מתברר, לא מעסיקה אותם יותר מדי. תקפה יחידת משמר הגבול כשע שכם בירושלים לא נחתה דיון כשעיק בנושא. מה שחשוב כאמת הוא, שכלל זה אטנו לא יצאם שיש"שבת.

חממה. אין מקום אחר

צוות נוכחבי יסו. אני מציצה לאחור. עומדת בשם נשיות ונוסעת לתל אביב עם אלפסי קצין הנחלה. הם נשארים במבדל במה מהם יסארו בקבע. יעשו את המסעות למקצוען מוקדם קריב על זה. עוד יותר מוקדם לוחות שם מי ישב במסלול, נגישות הרמטכ"ל בשנת 2000. אבל אין חממה אחרת, אלא בנחלה. הוא נכנסת לה. מבחינתם, הם מסתכלים הכי רחוק. שנה שנתים קייסה. כמה מהם כבר מדברים מה יעשו אחרי השחרור. רוצים לגנוע לטיוח ברוס-אמריקה. עוד מנחם של אנרגי לוחמת במלחמה שוה במצבים של שכנה. כל כך ישראלי. רק על מלחמה הם לא מדברים. מלחמה, כידוע, משעת חוכמה.

המשך מהעמוד הקודם
עוגי. אצלנו כעומר מילד חלבים לקרבי. עמדיק. נראה שחוב הנער היום לא מוכן להשקיע. דרור. לא נבון. אני לא חושב שיש דרור בנים ליתדות קריכות.

מה הגבורה שבשתיקה

בשעה תשע בבוקר, מיד לאחר התרגיל הלילי, הם תוקפים באש חיה שלוש מטרות על צלע הנבעה ממול. הפעם, באור מלא, אפשר לראות את היריעה את המאגץ. את האבק את הסדקים על עוד הירידים. מתוך להתקרב להצין כמה שנים מכנים אתגר אישי. להיות גבר, לא להיכשל. לא לפשל. רגלי רוני קצת לחוצ. את התרגיל הזה באש חיה עשה הצוות ללא אימון, כמו במלחמה. הסתחף אלי מגיע גם הוא. עומד בצד. הרבה צעקות. לחץ. בוכן התקפה ערשים שוב תרגיל של פציעה. הפעם - הפצוע הוא מנחם ברוך בכך. דיון החובש מניע. האינפוסה נשלפת מהארזיה. חנסה לרייק, לחש לו מנחם. אבל הלחץ עשה את שלו. דקירה ראשונה מנספסת. גם השנייה. הירידים מתמלאת דם. מנחם קצת שפתיים. אסר לעשות פיסס. הבטח שלו קפא. הם ממשיך לרוץ. שמים תחבוסת שמכוסה. אני מתבלבל על מנחם. כמה הוא היה משלם ברי לגנוח קצת. משהו קטן. מה הנבירה שבשתיקה את זה הם לא יבוליס לרסר. ואני לא יטלה להבין.

לשיכחה יש יותר כוח

צהריים. באחלה המבטח מכינים להם ארוחת בוקר. הכיתה ריקה, לכן, בבית קפה העיניים ארוכות. אילון מדבר על טיטוריים. כשהוא מדבר אני נדממת. בטיטוריים שונאים את זה. כל אחרי שעורכן מן מקבלים את הטיטוריים בצורה יותר מתונה. בטיטוריים יצא החוצה אנשים היו בלם. איפה האנשים? אבל לשנישלים מהפילה שלנו היו שביי הליכה. והיכנסו ללכת. כחצי נבגשו בעניין הזה חוק. אבל כה היה בוכן מלחמה. בשיהיו כחצי אליכית גם או יהיה מתוך למרוב פקידה.

נחמד זה לא מקצועי

אני לא איש צבא, אני לא חושב שאפשר לשרת. יש רבדים שאני נגרם. קשה לי להשאיר חייל שבת בגלל שכירת שמירה. לרעתי הטובים צריכים להיות קצינים. זה בסדרה לתת שנה אחת. ולבתי נכופו של רביר לקודם קצינים כי היה ברור לי שאחור ליתורה. יש בזה פרספקטי. אני לא יודע איך היה פעם בקודם קצינים. אבל החברה שם לא על רמה כלומר, מבחינה אנושית הם עלאיכטק אבל להיות נחמד זה לא להיות מקצועי. קצין צריך להיות עם ביצים.

עמיקם רצה ללכת לקודם קצינים. גם שמוליק. זה לא משקף באן. אומר עמיקם, באת ליתורה עם מטיטוריה נבונה.

- אכל גם למטיטוריה נכונה יש נבול. שיהיה קטנה.
- אתה הלך היום מסעמים אגואיטיים.
- אני לא רוצה להיות קצין.
- למה, זה לא תנאים.
- רגע אחד, זה יעור.
- איה יעד, זו שאיפה אישית.
- חוב, מתברר, ורק את המושג "יעור" לפת. באותה רמת השיבות מתווכחים אם אפשר לישון על אלונקה.
- אפשר לישון נדרי.
- מה מתאמת.
- איד אפשר להרדם.
- מסופקבם על הצד חות שיעור. לא מדגישים בלום.
- תגיד אתה פסיכי.

החברה פה לא מבינים למה כל הזמן צריך להתאמן, אבל הם מקבלים את זה. הם חברה טובים שתוכנו לציונות. גם הספקנות אינה עובדת את הגבול. כל הפיירים הלוחמים הם פראיירים. אבל כאן, להיות פראייר זה לא מושג שלישי. הם צינים, צוחקים על הצבא. צוחקים על הכל. אין בדות קדושות. אבל בתרגיל הם יתנו את הנשמה.

הנהגה

50 אלף בוי'אדם והרגו במלחמת האזרחים בת שבע השנים באל'סלוואדור, והטבת לא מזיז לאיש, גם לא לתקשורת. הספר "יום אחד בחיים" (בהוצאת ספריית מעריב) הוא תעודה נדירה מהחופת.

מאת מאנוליו ארגטה צילומים: גאמא

יום אחד בג'יהנום

כמעט 50 אלף בוי'אדם נהרגו במלחמת האזרחים בת שבע השנים באל'סלוואדור, והטבת לא מזיז לאיש, גם לא לתקשורת. הספר "יום אחד בחיים" (בהוצאת ספריית מעריב) הוא תעודה נדירה מהחופת.

בספר "יום אחד בחיים" מאת מאנוליו ארגטה, צילומים: גאמא, מתואר יום אחד בחייו של איש אחד מהבוי'אדם. הספר מתאר את חיי היום יום של איש אחד מהבוי'אדם, את חיי היום יום של איש אחד מהבוי'אדם.

בספר "יום אחד בחיים" מאת מאנוליו ארגטה, צילומים: גאמא, מתואר יום אחד בחייו של איש אחד מהבוי'אדם. הספר מתאר את חיי היום יום של איש אחד מהבוי'אדם, את חיי היום יום של איש אחד מהבוי'אדם.

מלחמה לחיים ולמוות, מאחורי הכתרת

שבע שנים כבר נמשכה מלחמת האזרחים באל'סלוואדור, שבמדינה חתומה עד כה גרמה מלחמה של יותר מ-50 אלף בוי'אדם, בעיקר מקרב האזרחים, קורבנות ושותפים בעל-כורחם למאבק רמים שלא רוצו בו. המאבק מתחולל במדינות בין המישור הימני והשמאל על-ידי ארגון "חזית השחרור הלאומית" (ראשי חתומה של שמה תן ח.ח.ח.). בשנת 1981 מנחת החנוכה במחשבת רחבה להגלת המשלה. החקפה נכשלה, בין היתר, משום שהחנוכה לא העריכה נבונה את כוחותיה. מחשבת זו היתה המאין למלחמת האזרחים הקרת והקשה, שבמחלבה עלה תשוא וימאן לשלוח בארצ'ב, וממשלה חזק במורה רבה את המיכוח במישור הקיים באל'סלוואדור, במסגרת מדיניותו למנוע השתלטות קומוניסטית על האזור. החנוכה והפרקטיקה חתמה על התמיכה האמריקנית במלחמת חתמה מתמשכת.

באפריל 1984 נעשה ניסיון ראשון להפסקת המלחמה. נשיא אל'סלוואדור דאגה נפגש עם מנהיגי המורדים בעיר העמונה להסלמה. נפגש נערכו עוד כמה מפגשים בין הצדדים, שום דבר נשתייכו כלל הצלחה. גם עתה לא נראה במאבק שום התקדמות במשאומות, חזית נשתייכו המורדים היטב בעמדותיהם המנוגדות, לכל צד מאמץ בבוח לבדור יום אחד על ויכוח, המערים עדיין עמוקים. הילוקי-העלות והריסות, וכל-אל בכות המסקות אש מקומיות וארציות, קץ ומלחמה לא נראה לעין.

"יום אחד בחיים" (בהדגמה של יעקב חסון - ברשומה) אשר פרץ מתוב מובא בעמודים אלה, הוא אחד התעודות המעטות אך מועילות של המלחמה הנמשכת הזאת, שאינה בוחרות מחברה, מאנוליו ארגטה, אחד הסופרים והמשוררים המובילים ביותר של אמריקה הלטינא, מורש כירייה, רומנסה, כמעט-הוקומולדיה ומאוד מלוייקה. המונה מפגשות של חיחסים בין האזרחים לשלוח באל'סלוואדור, הוא מגולל אותה דרך קורות יום-יום אחד בחי משפחה איכרים שלוחה בצ'אלאטא, עיר-קטנה מאוד הממוקמת הכפרים של המדינה.

ארגטה חתם גם מעל מיליון חתום בארצות, נפגשים ובהם נאסר לשל מפגשות ודרושיות להפסקת המלחמה וזמן חבירה, ב-1977 ובת-האזרחים, חוקרתי ביותר של אמריקה הלטינאית, קאסטה דה לאס אמריקאס. לאחר ש"יום אחד בחיים" יצא לאור, הוכרז מאנוליו ארגטה לעובד את מולדתו אל'סלוואדור ולצאת לגלות. ביום הזה חי בעיר סאן-הואז שבקוסטה ריקה השכנה.

המונות מרחובות העיר להסלמה, למיכוח בשליטת המורדים, לאחר שהיילי הממשלה שבו וכבשו אותה. בומין רחוק: תושבי השכונות נאספים בכנסיה לקבל תרומות ומזון למעלה ילד וחיל בחצר הכנסיה. ימין הרוב: רגל הכניעה הלכו מונף מונל גו במרבה העיר. שמאל למטה: אתרונים המורדים בנאחי להסלמה. (צילומים: גאמא)

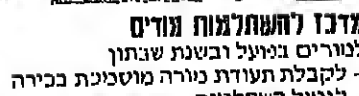
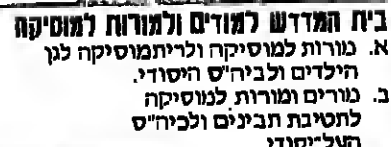

אין אונזערעם לעבן ווען איר האבט אן אומבאקאנטע פראבלעם, וועט איר זיין גליקליך צו פארשטיין אונזערע דאקטארן און אונזערע קליניקן. איר וועט זיין גליקליך צו פארשטיין אונזערע דאקטארן און אונזערע קליניקן.

פינות ליהודיות בבת

[illegible][illegible]

043725867 טלפון: 43 תחנת הרכבת
 052735558 טלפון: 87 תחנת הרכבת
 0134287 טלפון: 7 תחנת הרכבת
 027421631 טלפון: 10 תחנת הרכבת
 0136777 טלפון: 13 תחנת הרכבת
 0455930 טלפון: 63 תחנת הרכבת
 0125264 טלפון: 80 תחנת הרכבת
 7905026 טלפון: 7 תחנת הרכבת
 0275465 טלפון: 18 תחנת הרכבת
 7901952 טלפון: 8 תחנת הרכבת

জাতি চিহ্ন

אם החליטת באמת להפסיק לעשן

חגעש מתופעות־לוא'?
בקשו ייעוץ מהרופא

ו בכל תבשיר רסואי, גם השימש
ו יקורני עלול לקורר תוספות ילוי
מסוימות בקרב מעשנים יס
שירות שונות, לכן חשוב מאוד
יש מדרסא מירע על כל תוס'
לחואי אששית. מירע זה משיע
עטן בהחלטה המסית אם תבי
היפול ב, יקורני מתאימה גב
נ.

מירע נוסף בנושא נמצא בעלון
"כח המצודה לכל אריות של
י. יט לעיון בו היטב ובהל מברת
מסק או חשש, אל תהססו ובקשו
עין נוכח מדרום המגפא.

אמנוב מאזר: בלעש לאנו
גיקורט" אינו מסטיק, אלא
מזלעסיה המכילה כמות מבוקרת של

יוע תשובה הליכה האיסוף - כי
בניקוסין. לעיסה מהרה מרי עלי
רום לך לתופעות דומות לאלה ש
מי שבעטנים בעמם הראשונה או מי
אנים בהר מרי. כרי לטורד את רוב
סין בביקורת ים הלעום אותו -
כ"ה 19 דקת.

בית האגשים גילו כי 10-15 יחידות
"קורט" 21 מ"ג או 4 כ"ג מספיקת
לפח על הרקע לעסוק עם זאת ייתכן
ם בין מעטנים שונים. לכן, את הע
ופית כמו-גם את המדעם. יש לקבל
א.

ה'עשנים נבחרים בדואי העונים

"ניקוד" נכרה בכתרים קפונים.
 סיבולוגיים ורפואיים, ברחבי העולם.
 תוצאות הציעו על הישגים נכבדים בה
 סקת העיסוק עקב השימוש בו. עד היום
 לא אושר לשימוש – בהשגת זמא –
 "רשויות הכריאות של 10 שנים, רמת
 כינון ה-F.D.A., רשות-הפיצה על מנת
 תרומות של אצות-הכרית. בישראל הוא
 שוק עתה בהרס-דמואי מאד
 כיאות בכל נתי הבריאות.

הצלתו של „ניקורט” טמונה בעקרו
ת שהביאו לפיתוחו. הוא כדוגמה לקור
לסרגטיבי לניקוטין, משפחת את תחושת
מלות בניקוטין שנסגירות, ומסייע לה

(12) מסמכים

הנהיג בהפגנות החרוה עם אוניברסיטת בירית
התאחדה
הנהיג את לישראל הלא הוא מתימטיקאי
ולל כבינלאומי ופרצה מאור מבוקש
מתימטיקאי ובכנס מדעים רחבי עולם,
הוא שלח מוטט בחיל, אלא שהוא חרד וטוען
על שאין מבין שגורל מן ומשום שהתרחבות
שאלת האחריות שלו. נפגשו ב"סעמור" בינו
ומנע חילי משמר הגבול מרימון שגורל ליד
ההגדה

זה היה מכון נגד חילים, או זה לגיטימי לפי
מקומה בינלאומי, אומר פרג'ון.
זה כאן בסדר, אני שואל, ברמון הזה יכלו
לעשות חילוקים שלד ושל.

אין מה לעשות. זה סיכון שצריך לקחת בחשבון.
הנה זה כהנר. נביטלס. אחי מרדכי לרע א"ת.
הוא אולי הרע והאולט שום בשר מיוחד. בולתי
הוא. יחסי הרע. נעוץ השומר הצעיר שנתנה
אך רעיון טוב בגלל שמואל היה אז באומציה.
הוא נזכר קצתם אך וזכר באומציה של ילד
הנה אז יזכר שומרי שילד סיפר על פעולות
אחרי אך הרגע כפר שלם בקביה, אך חילמי
חילמי. עושים לעצמם כיום טבח שמדיים של
חילמי.

[illegible]

חיל ישראלי שחקן מה הוא קרוב רעיוני של
 צה"ל? אולי לא חזק מדי, אבל ודאי ברור. יצחק
 נחמני, חבר מפקדי חיל השריון, חתם על כרטיס-
 תעודת זהות עם הכתובת: "אני חיל השריון".
 נחמני לא נחשב לאחד האנשים המבצעים "קריסה"
 ונחשבים אנטי-ציוני שמכריז בקי. אבל חיל
 השריון הישראלי, כמו שאנחנו חושבים, הוא
 ממש חילי. אבל אני מתגורר לחוסר חשבות בפי-
 תחם. יחיאל רוצה לדאוג לא ישראלי מכריזה
 עליון הישראלי, שמתחזה קרוב לליברליזם
 של פתח. שדיר, לנעניק לזר אחרות ברוב שום
 ממשל, חתם על תעודת זהות כדור חתולה מה לבני
 לוחם חיל השריון המכריז.

[illegible]

כבר על גורמים אחרים. חברתים וחסידים
 והמבקרים שניסו.
 דבר נוסף בדאי לומר: איך לפי
 אבן הרפובליקה הערשון, מיה על המי
 הרטואי, מוסק על הרדא המוסק
 מ תחאית ומקע צמוד אתה צריבת
 יקיריהם בשלבים העשירי של תחנית
 חסכת הערשון.

מדינת נוסה על למדת דפוס
 1908
 1910
 לאביב

(12 71020 1013)

אודי אדיב: ה"חזית" מתה עם מאסדו.

השתוללו. אבל המעקב הצמוד לא האריך ימים. מרדן פרץ: קרסאח את וינצ'נצו עם גיטתו של סטנצ'ו בן שמונה בן לשבתא וזאת המבטלה שנתן 1977. עד אז לא לדבר, וגם שם הוועדות, לרשות המשפט – מרדן סבר שחבר – וזה לא חרדו ממבטלת אותו, בלתי נשאל, גלי האופוריה של צנזור הליכוד, העיתים אליהם כביכול, בנראה עפעפ בהנחה שחלף דור החבל של השמאל הלבן לזנוב סמאצ'ע על כמה עשרות שמונים קטנים והאחרונים שהשתעשעו מהדיקה לא יכולו לחרוד ממוצאם קטן "סמאצ'ו".

ביתו השמאל הקדוץ זה ערים תמיד למעקב הצמוד. רצתו רדימל, אטע מהפילוגים האריאורוניים בעת מחדדת סמאצ'ע שחשבוני לא

[illegible][illegible]

עו"ד לאה צמל: לא במקרה אשת ורשבסקי.

חילוקי הדעות, ועודדו מריבות בין השלימים. ואמנם, בשנת 1975 התוודעה אתר הפעילים: יוסי בן-עקיבא, בי חייבן ש"ב שחול. הוא סיפר לחברים כי במשך השנים השתכנע שרדבם צורקת. לאחר זמן ידד להגמיה, אך עדיין מסשיך לשסוד על קשור עמ האידוק.

הוא נתן מצאנו דרכם לחלץ עוד כמה וכמה מחבויי הנדעק הידעניו האדשנינו של "אונגריי" שכבר כנינונו. ברחמם פעילים מתחם האקסטרן, שומרים על קשר דופק עם השמאל הדיקטלי בארץ. פרטם שמח מאוד לרלוונטיו, נאלץ, בעל השר משא ארגס שהיה נשענו מעל נקבונה, איד השתרדה-הית. צבי ציטל מראש "אונגריי" – איד הפלמי – ידן בלאמיס' מתחם התאורני – נאל שוחן שהיה שיעל כגול של "אונגריי", איד לובל, שחם מקרהב להונו "מצאן" מלאכי. ידסי הוסיסיס שדורנו בארץ ממשיכים לעשות פוליטיקה בינא, מבזר וזר מבזרל ברוסטיקה, פועלול ממוסמס ממוסמס לקפומימי לצד ממוסמס מלאכינים במסס הסכרה ננו הדיסיס. מרס. "הסס"ן הדיקטלי הוועל ונדיה-היסיס קיימיס "מצאן" הולאכיני הנוסחס מן יוחר, "היד הניסור" היה קבונה אדשניו-אדשניו קסלמבנע עיל הניסור עיל לניססיסי. במעל כל הקבונות האדורות הוועלנעל. "אונגריי" נאל "הויתר האדור" שנומנע על מעצול של איד ארני (ששורד כנימיס) שנומנע כנינול לבסות מחרה. "הויתר" היה ששועת הוסיס היחיד שניסל למסס חורה היחידה סמסכת איד הוסיס. ישראלי.

אשר שירדו השאכל הקצונות בנע המהולל
 שר הדם הבחון, אבל לא כל הקצונות שראו נע תוצאת
 של הכהונות בעולם המהולל בדקו השתכלל.
 ולפי הצלחת מאור תולדות האומות, הולל השתכלל
 בעלם והתקדשו. הרוב אצל מאושרים מידו שר
 נעמח תוצאת הלאומים העליונים אפילו שר
 פרין שם מינימם לעילתו מכרכ האנומורמיה
 והנשר בקשרים עררונם לא יכל תנש.
 הוא אפיא: האומות העליונים ש גורד הנש
 נמנח לאקסיוס, ולמשינת שדהה והנכבדל
 לבדו שרדו, אפיא לבדו לאומיה השארית-
 לא שרדו אפיא לא למשינת. וכל שרדו להחל
 באומות כלשהו. והחית אפיא מוכה לשימ
 אדגוני. וע. ומקדושימ ישראלי, לערי, אפיא
 תוצאת פלמית שחממל הרדילי הישראלי, יכל
 לקבץ את תוצאת דני לא שרדו להחמסל אפיא יכל
 נאמול: למיניה, אבל שר דומים שאחז מ כריתות
 למזח למיניה, ואחא אפיא לא יכל לעמול.

אביועם בר-יוסף
סובקווע 33

יו כאן תרומתי מלא, אך מרוב
בהחלט בשיטת טיפול חדשה:
רפואית, ברובה ועם תגובת-הצלחה
מעוררים. לכן חשוב לי להדגיר
אותה. אם באמת ההלכת להפסיק לעשן –
למען הבריאות, הילדים, הבושר-הגופני –
אך קשה לך להפסיק כעת, עומדת
עתה לרשותך שיטת-היגמלות הרוגנית
מבוקשת. היא יכולה לשחרר אותך שלב
אחר שלב.

שיטת הטיפול החרשה מתמקדת
ב"בִּיכְרֵטִי" - תכשיר לעיסה חריש (במרי
טם רסואי בלכר) המאפשר לך להיגמל
מור ממחר תודיעים מברגלי דוויזיוני

הגילויים החרשים בנושא העישון הכי
ולגישה חדשה במחקר ובפיתוח של
מצעים להפסקת העישון. מתברר, כי דרוי
ההתבוננות כוללת, שחשמל ברזי
ית כשני הסיבבים: תאפשר לנוח להסי
ות בהרדנה אחת במתה הניקוטין והחלות
ו תאפשר למעשן להתמודד בנפילת עם
הרגל המסיבית לניחחתי של העישון.

שם רכזאי ומעקב צמוד

מתכנית המיסול החדשה כעורר
הרע, הרואה האיני שילך נמצא בתפר
הוא לאורך כל המיסול, הוא מכפף לך
דף מתאים, ונתון לך את כל המידע
דרוש ביותר עם המרשם הרפואי וללא
שום מרומא אי-אפשר לרבוט את
ה"קורס" בכתב-המקחתו. הרואה גם
לחוש אוחר במעקב רפואי צמוד בכל של-
ההטיפול.

ה-ניקורט" פותח עליירי חברת
LECO (שווריה) צוות מרענים ואנשי
חקר בראשות מסיבלוג קליני שהתמחה
בגמילה מעישון, גייס את כל הידע המדעי
ועתה נכלי ברי להביא לסילוח הניקורט" –
במכשיר הרפואי הראשון, המאפשר
מסכת עישון.

העיסוקים הוא לחלץ אותם מהרגליהם-
ו תוך סמירה על כמות מסוימת הולכת
והתחת של ניקוטין כמות. הניקורט ער
ב בטביליות לעיסה, אך בניגוד לטעם של
מסיק רגיל, הוא מפיל מינון קבוע של
ניקוטין 2 מ"ג או 4 מ"ג, לפי עצת הד"ר

לעיסה איינע וסבוקות ומדרכת ר' אשכול "ניקוט" היא הדרך הטובה ביותר להתמודד עם הניקוטין המכונה, והדרכים עדין נוספות. השימוש ב-"ניקוט" גם מאפשר לך יקח ושליטה על כמות הניקוטין שנוצר.

האמינוש ב"ביקורת" בניו יורק
חבוייה בת עמי נחלים

א (כ"ג חודשים כססוצע) ממסיד גופר
כשליכ א' לאחר קבלת המרשם מדירי

کتابخانه

בתנו קלות מפרנסות את הדידות,
אומד המצפון. הישראליים נותנים
מתנות במשך כל ימות השנה,
בהזדמנויות הגיעיית של תל ומדע
בהזדמנויות לאימנצמיה מחס, מומיניס אמתם
תסם יאול יכלים לכוז בידים ריקות ומזמינס. משהו
תסם, שלא כמזנון הדיורים, הסוכרים, דומני, אל תל
תד תדריכות שלום כאורח תרסניני תד המולד.

והחשוב לדעו על מקבלי המענקים האתגרים
בחיבור ובנקטת השדרה: אויסי, כפי הייתה
בית את זה! וחסכו ושוללו את עצמכם: מה וצא
עמו. עכשיו זה התקיים שלום. תודה לזר מלומה
מנוחה. עמו השוקק: והדי כל ארץ שני כיסוס
דור על דראטה אוכלים את האוכלים ביחסים
אין, עמו עמבמידים אתו למישו את. פריהם
אין, שוקק עמבמידים את אורז המשקאות. שלכם
דור תופח ביחס הפוך להרגלי השתייה שלכם, את
משתייכים להם שתקשורת קרואה. הישראלי
וצע.

[illegible][illegible]

הדיוטות! מנצחיהם לא צא חידו אריות קדונו
ובה כמה תפסאות בדיונים משמלילים, אנציות
לפנים כבושים, בדורו לכה שמואל וית, אצטב
הם אולי גם משה ועד תהביל קודאר, דרבינים
לא חר נומרים אצלנו לא תשכר. הליקס מחנה
מות המשיח.

במסגרת התחנות הקטנות - אני שמחה לקבל
קטנה מעלה ד"ר הבהירה אכאן הקטנים שליטנים
ד"ר שבת בפתנת שעת מחרת בירדא אודיחאצא

מנצחיהם לא צא חידו אריות קדונו

ובה כמה תפסאות בדיונים משמלילים, אנציות

לפנים כבושים, בדורו לכה שמואל וית, אצטב

הם אולי גם משה ועד תהביל קודאר, דרבינים

לא חר נומרים אצלנו לא תשכר. הליקס מחנה

מות המשיח.

במסגרת התחנות הקטנות - אני שמחה לקבל

קטנה מעלה ד"ר הבהירה אכאן הקטנים שליטנים

ד"ר שבת בפתנת שעת מחרת בירדא אודיחאצא

בית. היא נעלמה עד עוק. נשמרה לכת
קדושה אני קנה חלוק עם, לבן משפחה כדור
אה אסיתנו וא חצי תריס' מרשט' לבנות
תונתה שנתה בלתי משמלת לחונתה היא אמר
לאמנות, לו ולה בבצעת תואסת ובנדר
לחונתה מ.

יון לו העתה, אבל אני ערין משתעשעת
ובית לחונתה צור לייט' סגור: בקוב נומ'
אז כרית חשמלית' מעורה מולת' (שדא

המגוונות בעשרי כל הענף מורכב בלית
 שם כל כנעל או תדריה כמות עקיד, הוא -
 חק

השמות ששלוהו מתנה - ויהי, לא האמון
 של מתנה אלא המתנה שיש להחזיר
 וזו תיכיל לעשות כמות הנא - אס נכל
 דר כל בא קסות חתן או מתנה, וזה
 יתומת מתוך השכונן - מקבל מתנה, עבר

בד"ה (2 במסע ער 19 באביל)
 השקיות בוחות" - חסר המונח וכלו אסות
 פנישית, שחששן שחשון, נלפס, אור, מנינה
 בודותית אסות רעסע ויתומת של חזון אור

תורה - שנה חדש
 מנהג - בדרך השקפה
 כל אות מנישים קצה בתוספת פלג העור
 תורה מצד השקפה

[illegible]

באחד הער 20 במאי
ש'תתק"א אנו נזנו מעט מסובכים משום
לא אחד אינו מוכן לוודא. אך בתחומם
המקוריים למכשיר חשבוה לדלות. אין זה
על המכשיר במסגרת האחרים, ויש להיחשב

מאזניים (23 בספטמבר עד 22 באוקטובר)
חשבוה מסויים שולחם ורעיונים שיהיו. תחילתם
מאוד. לא בדיא נצאח עכשיו לנסות, במיוחד לא
דברים חשבוים, שכן שיופוס המוקדמים ינוס' לז'
על אהבם. מריוויק מסויים מצויר מחשבה נוס'
סת.

הנה להחליט על שירות בתי הסוהר, או להחליט על שירות צה"ל, או להחליט על שירות חוץ-ארצי. כל אחד מההחלטות הללו הוא תוצאה של תהליך של בחירה, וכל אחד מההחלטות הללו הוא תוצאה של תהליך של בחירה.

המחשבה של שני המנהלים, שיש להם חזון משותף, היא שיש להם חזון משותף. הם רוצים להקים חברה שתעסיק את כל מי שיש להם חזון משותף. הם רוצים להקים חברה שתעסיק את כל מי שיש להם חזון משותף. הם רוצים להקים חברה שתעסיק את כל מי שיש להם חזון משותף.

14-00000

גליה אמרה: "האפריקנים משתכשים במסכות כדי להסתיר את הפנים האמתיות שלהם". ואורי אמר: "אם, כן, זה מקטיל את ראותי". הפנים האמתיות של אבא, ולאחד הרודות חסיד בקול כנאי: "בעצם זה לא נכון, כן ראותי". את הפנים האדומות שלו, זה היה בשואו הסתבול על האל של, זה היו לו פנים אדומות, חמות. הפנים שעלו עליו לא הראה ליי.

המשׁיך לשבת שם, ממתין שאבא ויואיל לרדב איתו.
אולי ירד תדרה. אולי יספר לו על מחשבותיו או יבקש
לשמוע על חיי שלו, על הצלחותיו. אולי חושב שאת
המדוּחַ שיש להשיג חופש, זכות מתנהלת מאקדוּת,
עצמָתוּ בירידה ברי דעות את אבא, להיבית לו שאני
שווה. לגרום לו להעשער על כך שלש אמת או איתו או
העדיף איתו. את כל האנרגיה השקטנית בהקמת
מסדר מצליח השקטני כעצם ברי שום אחר הוא
יחבונן כי יגיד "אני גאה בך". אבל הוא לעולם לא
אבא ואח

מתבונן בהעדרה באביו, שמח להבחין בחיוך המיסטיק
שעלה על פניו. לאחר שחילק כבוד והכלו נשאר שם
אחוזו, מקומו, אחריו אצל אמו לו אמר לו תודה. ר
לחץ את ידו של הבן, היפנה לו ערף ונבלע בתוך
הבית.

אחרייך גליה מצאה עצמה מתפללת למותו של
האיש. רק רגשות חוז נאל את ארץ ממעלה המס
דורשו שבה למכר כן אמו דלתות. א
האיש חזר על עמבוי שלו ונותרה לארץ אפילו
דורש חזרה על עמבוי שלו ונותרה לארץ אפילו

דואת, ובלבד תכתוב ויטפריס שנוגע לעבודתו של אורי, למשרד, להצלחתו המקצועית, מהם מלונים בלבד.

הישיש העקשן שלא תואיל לנלות לאורי את אופתו, עשה את משיאו, בספריים, ויהי כן כל מה שנוגע על אורי כאן שדחלת להתרשם, ויהי כן מה שחברתיו של אורי מביית המספר, התעוררו עם הניש, בעדות מתיבתו ושהאורי ברישתה הכל צודק, קשר ומדבר כל אמתה.

55 11/11/11

יהלומי הקרמלין

המשך מעמוד (4)
כפי שנהוג בברית"ל לטפל במהדורות קורטות ברונייב ניצח על מפקדת הכננים את מריניות קורטוב, ברושצ'וב, ברושצ'וב חספ בנאום סודי בוועידה ה-20 של המפלגה את כעלי סטלין. אנדרטת עשה ואת לברנייב ועתה ממשיך באותה מסורת גם מיבאיל גורבצ'וב.

נר לאחר סברנייב המפלגה הורה שצולקוב, וזמן קצר לאחר מכן הוא התאבד. גם צביגן סלח יר בפשטו - בנרא מוסם שנכשל במאצ'י להשתיק את סעוריות השדר ופרשיות השחיתות של מסקפת ברונייב. האיראולוג של המפלגה, מיכאיל סטלוב, מת בנסיבות לא ברורות בבית'חולים. הצועני בוריאצ'ה וננהל הקרקס קליבטוב נעצרו לחקירה איוכה, ולבסוף נמצאו בחים בכלא לוביאנקו, בנסיבות מסתוריות. על פי גרסה אחת, שבה ריבב נגדו, הם נהגו בכדס בטשט על פי גרסה אחרת נעצרו עיבודיו של בוריאצ'ה ואילו קליבטוב - שנהג לייסר שומר באישים ונכדים להם איפסר לטייל עם הקרקס שלו בחו"ל, ואת ההלוואים שנגנבו בעבוד הסניגורית לבריה"ל כשהם נהגים בפי העבדת של פילי הקרקס - נשלח למאסר עם עובדות פוך ל-10 שנה. בן גלבר יורי סוקולוב, נהג בליבו הכון הענק "מסטריוס" ו' גם הוא ירד איטי לשעבר של גלינה ברונייב, שהאשם בבריתות ובחיי מחיתות והוללות. סוקולוב נידון למוות בירה.

בחדש שעבר הגיע גם תורו של צ'רובוב. חתנו בן ה-17 של ברונייב - אחרון האצ'מ"ם שנותר בחיים נמשחתי הנש הסורי של ההגב. בינואר 68, הוא האשם כמעט שהיה נהג ובמעילה בבספי ציבור. במסכת פתגמים רשניים מסר רובר גישרד הרוץ המכניי נגדו נראים לכתובים דרס כי צ'רובוב נבל בכלא לזרובטו, לאחר שנחלש כי הברית מכוונת פאר והרוויח כמדיניות בעקבות נמקקות. מעצרו הוא חלק בכבוע חסיפת גז מעט השחרות מתקפת ברונייב, נעצרו כיום נהרשת מורבצ'וב.

העד

(המשך מעמוד 8)

אבל היה קשה מה, קשה מאוד. העוינות של האוכלוסייה בארץ היה איומה, והם באו לי יותר מכל דבר אחר. אנשים שאילו לפה באתם הנה, מי צריך אתכם? הדבר מאוד זמן הרשתי שנים בארץ, וגם כאן הייתי כווד בסך כלב. כשהייתי בצבא וכולם יצאו לחופש, לי לא היה לאן ללכת. הייתי מנותב בדחבנות חליאביי כל הלילה, כי לא היה בית שיכולתי להיכנס אליו. פעם אחת לשטר שערב באלג'י, עלייר היה, והתחנתי בפניו שאסור אותי. כך לפחות יהיה לי איפה לישון. הבר גרוע היה בשבתות ובחגים משפחות שלמות היו מתכנסות בחדר, ולי לא היה עם מי להגות. איש לא פתח או את ביתו. הייתי יושב לבד וכוכה מענועים לאבא ואמא. וגם לא היחם שבורה, וגם מה סבלתי ורפת רעב. היה קשה, אבל בכל זאת לא שלנו, וזה עכשיו הכל אחרת. יש לי שלושה ילדים נהדרים, וחמישה נכדים, וכולם מסודרים ולא עובד את הארץ. מי היה מאמין, סוב, דר' איאסטר שחיים של בראם רק יהיה רץ.

במשך של דבר השני פנחס עכרה ביסלוב בנהר ושם עמי כמעט ארבעים שנה. ב-1950, בשהיה בן 24, הכיר את ובהה שהיה אז בת 18, ונישא לה. הוא החזירה שידועת את סודותיו המוסים ביחול, שיעבות איתו ימים מרש את הסכנות. על הילדים לא רצו להעסיק. רצו שיתן בטה שיתר, נהגלי, כלכל, הכל היה בשביל הילדים. בכדי שיהיה קטן יותר, לתת להם

56 מלחמה

פילגש עידומה ל"מארח גרוזיני"

סטאלין עם פילגש וורה דידובה

39 שנה היחה דידובה וירדנה וירדנה האנטומיה של סטאלין, נקשרה למהלכים פוליטיים רבי-החוללה בבירח"מ כאחש מוס. הפרטים שחשפה היו ראשונים מסוגם על העשית מאחורי חוסמ הקרמל. מלנקוב, ראש הק.ק.ו.ד., המר יורב, המטב"ל הסובייטי טוחצ'בסקי, שותף ורוצח להורג אחיו אחוריה. דידובה נילחה כי מהלך המעשים החשאיים שניהל מוסקו עם בילין האנציה, לקראת הסכם מולוטוב-ריבנטרום, ההגנון סטאלין לארץ בקרמל אח היטלר ולצורך זה נצטווה ה"כולשו" להכין במחירות אופרה של ונוו. סטאלין נעלב כך שהיטלר לא בא אליו.

דידובה סיפרה כי שמעה את סטאלין אומר: "יה שיהורי שמשמ באן בחמקיר עוי תור (ולטווינוב), זה ממש בלזיניסל, והשוני: 'ברבן' ו'בן' הוא אן כשום מריה בעולם". בן שמעה אותו נוער בשויו: "מי אחס בכללו היחם איכרים

אלכס דורון

יור פנחס לעבוד בערכה. היה מניע הביתה פעם בשבועיים, עיף עד קצה גבול הכוולת, וביים ראשית בשהיה שותה בארבע לפנות'בוקר את בוס התה שהכינה לו ובהה לפני שנכס בחורף, היה אומר לה: "אני בליכר עיף שהייתי מוכן לישון פה על רצפת המסבחי". אבל בשביל הילדים הכל היה בראי. כך אפסר היה לקנות להם עוד מפר, לאפשר להם ללמוד גינה, לתת להם מעט יחור. הוא היה בלילם כשעמד ליר איוואן האיום, פנחס מכותרצה במסות נמי ובחבלים, וראה את הדבנות נרחמים למשרפה לילדים שלו היה הכל.

ההכרונות איתו תמיד, עד היום אינו מסוגל ללכת לשפת'הים. לא יכול לראת גופות ערומים, עד היום כשהוא רואה תהלוכה של ילדים, בט' בשבט, נאמר, הוא בוכה. ובר תהלוכות אחרות, לילדים סיפר, אבל לא הכל. יביא יום ותורו הכל, אמר להם היום זה הגיע עם משפטן של רמאניוק, הילדים והתננים והנכדים - כולם היו איתו שם בבית'המסמ, וראים את אביהם ממלא את חובתו הקדושה. מספר את החושת. והיתה בכך משום נחמה קלה, כמו להגיד קרה על מדיה קשה. פנחס אפסמיו, סוקר במשפחתו הגדולה, מעיד נגד איוואן האיום או אלי בכל זאת יש אלוהים. אין, יש נהלי.

ה בר המשפט החמשי שבו הוא מעיר מול מרשעים נאצים. שני משפטים היו בנרמניה, אחד במיאס'ביץ, אחרים, נגר מורדנקו, אחד בקליחורגר נגר. רמאניוק, בעקבות כקשת ההגירה של ישראל לפני חסש שנים. אבל זה המנהל עתה הוא הקשה מכולם. בבלל האיש שנגר הוא מנהל, איוואן היה הרע מכולם, הדיה האיומה ביותר, ורצח הגדול ביותר, הוא היה נאצרים, נהג לענות אותנו ולהרוג

יעל מלמלד

גדאנולה ירושלים

מבצע ארצי*
למעלה מ-25% הנחה

על כל סוגי הגדאנולה:

גדאנולה הוואי עם אננס 400 גר'	3.93 ש"ח	2.95 ש"ח
גדאנולה עם תפוחי עץ 400 גר'	3.93	2.95
גדאנולה בטעם קינמון 400 גר'	3.93	2.95
גדאנולה עם צימוקים 400 גר'	3.93	2.95
גדאנולה עם בננות 400 גר'	3.93	2.95
גדאנולה בטעם קינמון 750 גר'	6.15	4.61
גדאנולה עם צימוקים 750 גר'	6.15	4.61
גדאנולה עם תפוחי עץ 750 גר'	6.15	4.61
שבולת שועל (קווקר) 500 גר'	3.18	2.23
סוכר חום 500 גר'	1.86	1.12
סוכין ורשב 400 גר'	3.31	2.63

המבצע מתקיים עד 1.7.10 בכל המרכולים ובחנויות המזון המוכרות

תלמה

"כשיש קבוקים העניינים מתגלגלים" **מבצע השנה:**

**200
 אופני BMX**

**והפרס הגדול:
 2 כניסות טיסה
 למופע BMX
 בארה"ב**

**קבוקים - חטיפי בוטנים מצופים של פרומין,
 מדליקים, טעימים, מהנים... מלגלים תעניינים!**

- אין משתתפים?**
- קנו קבוקים של פרומין וצמד לכל מעטפה 2 אריוות ריקות ושלמות של קבוקים.
  - מלאו את כל הפרטים שבתלוש, נידו אותו או העתיקו את כל הפרטים שבתלוש לדף גייר וחבטו למעטפה.
  - שלחו את המעטפה אל: פרומין, מבצע קבוקים, ת.ד. 1458 תל-אביב 61014.
  - כל שתשלמו יותר מעטפות יגדלו חסיכיים שלכם לזכות.
  - כל חודש יוגדלו 70-65 זוגות אופניים BMX ולזוכים תישלח חדקה.
  - בתום המבצע יוגדל הפרס הגדול בין כל המעטפות שהגיעו לכל הגרלות הביניים - 2 כרטיסי טיסה (לזוכה ולמלווה לפי בחירתו) למופע BMX SEA WORLD סגורדינו שבחוף המערבי בארצות הברית.
  - התגדלות הערכה בנכחות ראוה החשוב, עיר התברא וצניע משרד הנוסעים.
  - החשתתחות אסורה על עובדי פרומין, אטמ והתברות חשלוכות, עובדי גימ וסוכנויות קופמן.
  - תקנון המבצע ישלח לפי דרישה.

תמבעע בשיתוף עם חברת "STEEL MASTER" יצירת אופני BMX חזקיים ומשולמים בלעדית בישראל על מרכז האופניים של שיווק קופמן בע"מ. מפרשי התסריכת חשינים, סוף וחוב דיוגמף תלא.

ההגרלה האחרונה ב-23.3.87

בהגרלה השניה שנערכה ב-11.2.87 זכו:

תלאכיו: זיו יטל, מלך יורם, מרתיים אבד, ליאור חז, חיימוביץ זנס; יפו: מנשה קורין; ירושלים: פאר סל, דוד יובל, שמס יואב; חיפה: בראן עין, קראני נעמי; בארשבע: בריטמן מר, גלר ישראל; טירת כרמל: גרדאח גיא; ק. ביאליק: גלומבק מעוז; ק. ים: בוקאי לאה; טירת צבי: גבעון אורי; ק. אחא: סאטובי סילינג; ק. מועצין: יוזבסקי מאליסה; דומם גיל ומשה: דמיאל מערבית; פרימברו מיראלה; נצרת עליה: יורובצקי אמיר; יקנעם עליה: סוקניק יונה; ק. שפואל: מיטמן רועי; קבוץ מרחביה: מרגלית שי; אשדוד יעקב אהוד; כרמליה: מלך אבנ; טבריה: רורי אמנון; חדרה: צברי לימור, מלמן אלי; נתניה: בריט סל, בן סימון דוד; מעלה אדומים: גורדון איתי; בית-שמש: גזון נעמי; קבוץ משאבי-שדה: דודו שרה; ר"ג מנצור אמיר, גוסמנר שרון, שלייתקורן ליאור; בגי-ברק: בוציני מרדכי; נעתיים: חזום רונן, אליה ענבל; בריש: טאויל שלום, סוסלס עמוס; חולבון: זיסמן אילן, גולן שי, בר מרון; מעיין: דאשליץ; לוי אילי, גונאוקר שמעון, דוד יקר, גולן גור, אבני אמבר, חישנברנד ארטסט; אשדוד: חרידה נעמי, טרוסי גיליט, מוקי יוסף, שיטל יסית; אשקלון: תסן ציון, חותומה מלכה; מושב גאה: בן אמי; כפר-סבא: גידון אבה, יעקובוביץ גיל, פ"ת: מרינדלך עליה, מיקלצקי שי; מושב עדמ: מרץ שלום; חדר גולן שמואל.

קבוקים - החטיפים המדליקים

הפוש קרובים
 ממוסע את כל שלמות
 לכבר מרשימי נעליהם.
 מרשימי מרשימי נעליהם.
 מחשבו את כל נעליהם.
 למי: תיא דוד אה.
 2008/22 קלין

בניגוריון מגנה את זקן השופטים

המכתב אשר שלח זקן בית הדין העליון את יריד המגנה את זקן השופטים מרשימי מרשימי נעליהם. מחשבו את כל נעליהם. למי: תיא דוד אה. 2008/22 קלין

דבריו של בניגוריון חזקו ביום זה. זקן השופטים מרשימי מרשימי נעליהם. מחשבו את כל נעליהם. למי: תיא דוד אה. 2008/22 קלין

הפוש קרובים ממוסע את כל שלמות לכבר מרשימי נעליהם. מחשבו את כל נעליהם. למי: תיא דוד אה. 2008/22 קלין

הפוש קרובים ממוסע את כל שלמות לכבר מרשימי נעליהם. מחשבו את כל נעליהם. למי: תיא דוד אה. 2008/22 קלין

מעריב

השבוע לפני 35 שנה

בעמוד זה מביא מוהידעו
 והמודעות שפורסמו ב"מעריב"
 בשבוע שבין 27.2.52 - 6.3.52.
 הנוסח המקורי בשמו.
 ליקט: גבריאאל שטרסמן.

נחתם חחה ההענקת

הפוש קרובים ממוסע את כל שלמות לכבר מרשימי נעליהם. מחשבו את כל נעליהם. למי: תיא דוד אה. 2008/22 קלין

מדפי בתי המרקחת מתרוקנים

הפוש קרובים ממוסע את כל שלמות לכבר מרשימי נעליהם. מחשבו את כל נעליהם. למי: תיא דוד אה. 2008/22 קלין

לא הערכו

הפוש קרובים ממוסע את כל שלמות לכבר מרשימי נעליהם. מחשבו את כל נעליהם. למי: תיא דוד אה. 2008/22 קלין

ארה"ב לא תלחץ לשיחות שלום

הפוש קרובים ממוסע את כל שלמות לכבר מרשימי נעליהם. מחשבו את כל נעליהם. למי: תיא דוד אה. 2008/22 קלין

חילופי גברא בשרות החוץ

הפוש קרובים ממוסע את כל שלמות לכבר מרשימי נעליהם. מחשבו את כל נעליהם. למי: תיא דוד אה. 2008/22 קלין

בשרות הבשר מארגנטינה

הפוש קרובים ממוסע את כל שלמות לכבר מרשימי נעליהם. מחשבו את כל נעליהם. למי: תיא דוד אה. 2008/22 קלין

4523

שקידואר מתעכבים

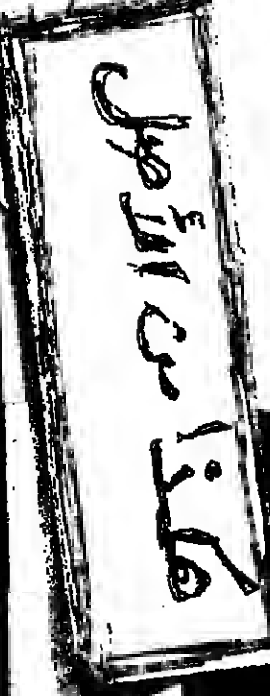
הפוש קרובים ממוסע את כל שלמות לכבר מרשימי נעליהם. מחשבו את כל נעליהם. למי: תיא דוד אה. 2008/22 קלין

המדינה - 166 מיליון

הפוש קרובים ממוסע את כל שלמות לכבר מרשימי נעליהם. מחשבו את כל נעליהם. למי: תיא דוד אה. 2008/22 קלין

לאסור ואכרם קורי

הפוש קרובים ממוסע את כל שלמות לכבר מרשימי נעליהם. מחשבו את כל נעליהם. למי: תיא דוד אה. 2008/22 קלין

7.3-13.3.87

במשביר לצרכן

במוצאי-שבת 7.3.87

100 קונים

יזכנו בשווי קנייתם בחזרה

רק במוצאי-שבת תוכל להגדיל את כל סכום קנייתך חזרה -
בתי קניה של המשביר לצרכן. (תקף בכל המחלקות)

המבצע מתקיים גם בחנות "סנט-מייקל" בקניון אילון

פותחים את הקיץ במחירים ללא תקדים

סדיגים קיציים זנב 29.90 ש"ח	צנטרוטקס 5.90 ש"ח	תחתונים ילדים צנטרוטקס תפרון שיקה 2.99 ש"ח	מחזות לילה וכתונות לילה 29.90 ש"ח	חולצות טריקו צנטרוטקס 5.90 ש"ח
---	-----------------------------	---	---	--

קניית הסכום
16 כוסות
14.90 ש"ח
 לשתייה קלה
 עד אגילת המלאה

קניינים

פאריק כזה לא היה!

15% הנחה

מבחר גדול של תחפושות - טייס, לביא, המבו, קומנדור, גינגי, טאן, דובוסיים ועוד רבות אחרות. מסכות, אפודים, אקדחים, פאות, אביזרי פריז, * ומבחר עצום

"טוטו פורים" במשביר לצרכן
 מה תחייך התחפושות הפופולריות בפורים
 פרס ראשון:
טיסה לניס-נוורלד ארה"ב
 כולל מסע

פריסים נוספים: אופניים, משחקים בובות ועוד.
 כיצד תשתתף בהגרלת "טוטו פורים"?
 1. קנה במשביר לצרכן מוצרי פורים בסכום העולה על 10 שקלים.
 2. סמט ב-X מה תחייך התחפושת הפופולרית בפורים.

טייס לביא □ רמבו □ קומנדור
 גינגי □ טאן □ דובוסיים □ רובוט
 מלא פריז, תחש את החלום בדיון וסיים בחיבת התחפושות

שם: _____ כתובת: _____
 חתימה: _____

תה צרפתי, גושי טונה מתאילנד, קוואקר מאנגליה - שלושה מוצרים ושלוש מחמאות גדולות

באחריות מובחרים בחור ובציון התאמתו. מד. הטעם והמלא המעט המיוחד הם מהמיוחד. לכן כשקראתי בדבר מרסוט בית התרבות בצרפת שיתפרסמו וסרבות ביותר של איגוד תיא המות המבחרים המומחים לטובת המה, אשר מגיעים אליהם המומחים גם כן. בחי שהיה חכם גם אני מכתב אבל חזק - לכתוב ולתקשר לחדר לי על החמלה. תת איגוד משוק בצרפת שקיות של 2 גרם ובתמורה בקופסת בנות 100 גרם ורסל 2 גרם.

גושי טונה לבנה בטעם גרעין

פתיתי שיבולת השועל (קוואקר) תהיו לאומת החיטה אחר מאכלים בריאים וטעמים עשית לכם את זה ואתם תוא טעם לי חזרו אל הטעם, אכלתי מן הקוואקר לארוחת בוקר - עם חלב ואפוא שנת קוואקר שהביאות עלתה ממנה עם ריחה הטוב מן שמפני - מעבר לטעם ולבריאות הוא במקרה מ המה - כמחצית ממוצרי הקוואקר החולני המוכר לו ואל תהיו גם מתחרת תאריך.

משהו המדי של הקופסה 5 שנים. המוצר מאושר על משרד הבריאות. מומלץ על ידי מפתיה זאת אל בחירת טובת יקול ישראל המלך עלו למג. מוצרים נוספים שמגוון אצל חובבן: ארטשוק, מטריות, מאפוני חשאים את השם YULA (המכונה לטוב ממש הטונה הלבנה) דג מקלים ועוד. אב המוצרים ניתן לחשוף בחיפוי, ברשתת השוק ובמקצועיות.

622632.50
 נוסטורל נדעון רח' פניסור 1 דיא

איגוד תערוכת תה מעולה

יסוד תה טוב הוא בידע, סטור מוכר ומקצועי שער במסורת דורות. לכן אני מנחה של דולה, אבל משוסבר לי שהאיגוד מוצר מעולה של עלי תה מגדולים

"קרנבל" - סמבה של תחפושות איכות מרהיבות

התחפושות מקסימות של ליצנים במיון בדים צבעוניים, בומב בורד ובתכלת, סילרול שמה לך תוסף, תתליים, תפישות, זבית תגרים, ביסר אדום ליד רובין, תדר רמלן חקלפים, ספירדמן, סביס סלמלה של יומים - חלק קטן מקרנבל ותחפושות המרהיבות של קרנבל. מבחר ענק של תפישות שתלבושת כל לדים הורים.

קרנבל הוא מפעל התחפושות החותם, המדול ואני מרשה לעצמי לומר גם האיכותי ביותר בישראל. תמי מר - עשרים שנה מעצבת ומנהלת ומי שהשבת ליטוריאנו - בעולם התחפושות, את התחלואת רחיים תחפושות בראש שנה למעלה ממאה.

למי ודוש תרצה התחפושות בערוכם תכילאומות בגרינבר, רמנות, וכו' תפסלה גדלה, אין פלא בקור בואלם תתנוצצו המכירת הענק שבמפעל חשאי אתי המומת. שנה עם תמי מר ותחייך אתי מקסימה.

כל תחפושות מוצגות סביב וועמדים בתקנים והאירוסים המומחים וקוואקר, ולאהר עבדוק עי מכן תתקנים. ביקרובלי מקפידים לייצר גם את כל

האבזורים חולצות, חורות, סרטים וכו' מסרטי לורקס ארונים ואל מתנועים פלסטיים דליקים. זה מסיים גם לכסיות וכן למראת. במבחו של ירין קמנר, בטבלוסק המפורסם על בטיות מפרים ט המוצרים חלל ושבת.

ישי עו התחפושות ברוח הזמן - במר רובוט, עננה ונוברו סדרות סלחיות, אבל ידוש הוא על עלובים חדשים לתחפושות קלאסיות אדומות - אומת תמי ואכן תדמויות של מלכת אסתר, מרדכי ואחשוורוש, שיעצבת תמי יצירה מופת טעם, כך גם המומחים, תבלינות המפיות סדרה, תכבוות הממים וסיעים ימינה, סרדים וכו' חחיות לבין חפסתר חורדי, שחוף לחיבים של מי הנל חרן ושיכול לשש גם כבוד למשקל ולשחק בארדח (בארדופר, מועדל לשחק בתחפושות במנות ולחידויות ובכל ימי השנה. חולצות אחתות אמת ותיקים מבו ביקרובלי מקפידים שכן ותיק גם באר לא רק תא מקסר, משקולות

סדרות ליצנים
 חלכלכלים, אלא משאם
 שום אחובים את חושא ושמונים בשמות חתונים. תחננו תדור. ביותר של הוא לראות את חולצים משתמשים בתחפושה עניצבת, יש לי טיפוס עומם שגאן רואח לכן של מנהיל לחול ולחשונלל - כך

ביום ששי עד 14.00 וסרל תה גם במוצאי השבת חקירבה, את התחפושות המעולות של קרנבל תוכלו למצוא גם ברשתות החנויות, תחלול, חקלכל, שפרסל ותמשביר, לאלון, בחנות הצעצועים, יאן אנהני, בקניון אילון ובחנויות עצמיות ומשחקים בכל רחבי הארץ. מורים עליו ושמה לכם, ותעש איום עם קרנבל עם תחפושות באלה ובל שלא כל יום פורים!

* תדירות תחפושות * המפעלות והמועד * והמעלות ליצנים